

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hel., pocztą 16 hel. — Biura Redakcji i Administracji ulica Czarnieckiego 1. 12. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników St. Sokółowskiego Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcji nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 30 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwszy 1 K. 50 h., drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hel. kilkorazowe po 12 hel. od miejsca 1 wiersza miarą petitową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 20 hel. od jednego wiersza miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencja dzienników Sokółowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna 1. 9.; we Francji w Paryżu wyłącznie Agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 27 stycznia b. r. zamianować najmłodszej radce ministeryalnego Fryderyka Wolfersgrün Stadlera szefem sekcji w Ministerstwie wyznań i oświaty i nadać radcy ministeryalnemu w tamże Ministerstwie dr. Augustowi Kleemannowi tytuł i charakter szefa sekcji.

Pan Minister obrony krajowej powołał koncepcję Namiestnictwa, dr. Stanisława Okęckiego do służby w Ministerstwie obrony krajowej.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 30 stycznia b. r. do 1. 9679, zawiadamiające o wcieleniu pewnych obszarów do zapowietrzonych przestrzeni kraju, celem zapobieżenia dalszemu szerzeniu się zarazy pyskowej i racicowej, — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 31 stycznia.

Dzisiaj zbiera się w Budapeszcie zwołany reskryptem królewskim katolicki kongres kościelny mający obradować nad autonomi-

czną organizacją Kościoła katolickiego w krajach Korony św. Szezepana. Kongres ten składa się z dwóch grup: z osób wchodzących do niego z urzędu i z wybranych przez powszechne głosowanie. Do pierwszej należą: Książe prymas jako naczelnik Kościoła na Węgrzech, który przewodniczy kongresowi, czterech arcybiskupów, 20 biskupów, dalej opat-infułat klasztoru OO. Benedyktynów w Panonholmie, wreszcie pięciu przedstawicieli zakonów: Praemonstrantów, Cystersów, Benedyktynów, Pijarów i Minorytów. Z wyboru zasiada na kongresie 34 delegatów reszty duchowieństwa i 132 delegatów świeckich. Wybory odbywają się przez powszechne głosowanie. Każdy pełnoletni katolik, który nie jest pod śledztwem i nie był karany za zbrodnię, ma prawo wyboru, każdy także katolik, liczący 30 lat, może być wybranym.

Myśl organizacji, jaką ma dokonać kongres, jest wynikiem historycznego rozwoju Węgier, które od czasu św. Szezepana były państwem katolickim; katolicyzm był religią państwową, a królowie węgierscy uzyskali od Stolicy św. prawo mianowania biskupów. W XVI. wieku jednakże reformacja na Węgrzech dosięgnęła znaczne porobiła zdobywcę, a z czasem, zarówno protestanci, dzielący się na luteranów i kalwinistów, jak i wyznawcy obrządku wschodniego, zwłaszcza po przeniesieniu się patriarchy serbskiego do południowych Węgier, pozyskali zupełną autonomię, poczynając od wyboru patriarchy serbskiego, dalej „biskupów“ i superintendentów protestanckich, aż do utrzymywania szkół swego wyznania. W Siedmiogrodzie, niedługo po reformacji, katolicy pozostali w mniejszości, więc i oni, na wzór wymienionych powyżej wyznań, wytworzyli coś w rodzaju odrębnej organizacji z prawami korporacyjnymi. Gdy w roku 1848 urzędowo proklamowano zupełne równouprawnienie wyznań, a Kościół katolicki stracił charakter kościoła państwowego i gdy w r. 1868 sejm węgierski uczynił jeszcze dalszy krok w tym kierunku, w kołach katolickich powstała myśl samodziel-

nej organizacji swojego Kościoła, co miało być uskutecznionem na osobnym kongresie.

Węgierski episkopat katolicki jednakże zgodziwszy się na zwołanie kongresu, celem obmyślenia autonomicznej organizacji Kościoła katolickiego, z góry oświadczył się przeciwko naśladowaniu dążeń w tym względzie innych wyznań. Memoriał biskupów, ogłoszony w r. 1893, zaznacza, że samorząd protestantów węgierskich jest owocem walk rewolucyjnych i traktatów, gdy natomiast stosunek pomiędzy Kościołem kat. a państwem na Węgrzech wytworzył się historycznie przez zwyczaj i pozytywne prawa, które razem tworzą związek z osobą Monarchy prawa prywatnego patronatu. Memoriał biskupów równocześnie zastrzega, że to wszystko co się odnosi do dogmatu, nauki moralnej i karności, wreszcie do sprawy hierarchicznej organizacji Kościoła, musi być wykluczonem z zakresu działania kongresu.

Bezrobocie w kopalniach węgla.

Sytuacja strejkowa w Kaden, Karlsbadzie, Kładnie, Pilźnie, Rokiczanaach, Stribro (Mies), Prestitz i Falkownie niezmienną. W Dux przy szychcie dziennej wydobywa się już stosunkowo znaczne ilości węgla. W Brtux robotnicy w trzech szybach pracują; aresztowano tam niejakiego Wincentego Poerbera za wygłaszanie mów podburzających. W Ušciu (Aussig) większa część robotników zgłosiła się ponownie do pracy. W Kładnie stanęli do pracy wszyscy maszyniści i palacze. Spokoju nigdzie nie zakłócono. W Falkownie na godność przewodniczącego w urzędzie pojednawczym powołany został sędzia powiatowy Beckert.

Natomiast położenie w ostrawsko-karwińskim rewirze strejkowym znacznie się pogorszyło. Zwłaszcza w zagłębiu karwińskim,

gdzie panował już prawie ruch normalny obecnie znów strejk się wzmógł. Pracuje za ledwo 30 pre. robotników.

Dzienniki utrzymują, że jak słyhać władze zamierzają niedopuszczyć, aby strejk węglowy wpłynął na podrożenie węgla t. j., aby producenci zawarli z robotnikami ugodę kosztem konsumentów.

W poniedziałek odbyły się w Morawskiej Ostrawie, w Boguminie i Frysztaku rozprawy przeciwko kilkunastu robotnikom, którzy przeszkadzali stającym do pracy. — Zapadły wyroki, skazujące winnych na kary od tygodnia do miesiąca aresztu.

Według dzisiejszych depesz, w Brtux położenie jest ciągle jednakowe. Posiedzenie urzędu pojednawczego, które zwołano dla ukonstytuowania się, zostało odroczone, zaproszeni bowiem na nie delegaci robotników oświadczyli, iż nie czują się powołanymi do obradowania w imieniu gwarcetw górniczych, a zresztą nie zaproszono wyłącznie samych asesorów, lecz po większej części ich zastępców.

Z Leoben donoszą, że robotnicy alpińskiego Towarzystwa górniczego w Seegraben zakomunikowali wczoraj zarządowi Towarzystwa swoje żądania co do minimalnej płacy, osmiogodzinnej pracy dziennej, świątkowania w dniu 1 maja, wreszcie wolnego pomieszkania, przyczem oświadczyli, że czekać będą do dnia 6 lutego na odpowiedź. Do tego czasu będą pracować jak zwykle.

Z Warszawy.

(Sprawa szkół i oświaty. — Falanga dijanielów przeciw wszelkim reformom na korzyść języka polskiego w zakładach naukowych. — Zmiana na lepsze).

Specjalny korespondent *Dziennika Powszechnego* wysłany do Warszawy z poleceniem poinformowania się na miejscu o spra-

52)

NAWRÓCONY

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA

PRZEZ

ARTURĄ GRUSZECKIEGO.

XVII.

(Ciąg dalszy).

To wyraźne zaznaczenie jej niechęci ku żydom oburzyło go: rosła w nim gorycz i wzmagał się żal; już miał na ustach przykre słowa wyrzutów za jej stronniczość i chciał powtórzyć wymaganie, aby nigdy nie mówiła z nim o żydach, gdy podniósł spuszczone oczy na nią.

Siedziała dumna, z ironicznym uśmiechem na pięknej twarzy, szczerza i zdecydowana bronić swych przekonań, a w całej postaci było tyle energii, siły, odwagi, że ośliniony jej pięknością milczał i dopiero po chwili przemówił miękkiem głosem:

— Jestem, Karolino, głęboko przekonany, że zmieniałbyś swe zdanie, a w każdym razie zładniałby twój sąd, gdybyś dobrze poznała historię żydów. Zrozumiałabyś, że ludzie z tak starożytną cywilizacją muszą być inni, bardziej wyrafinowani, mieć większe wymagania, wyższe cele i pragnienia.

— O jakiej historii mówisz? — spytała obojętnie.

— JAKO? Nie wiesz? A Pismo Święte?

— Czytałam Biblię w tłumaczeniu Wujka.

— Kiedy?

— Już po ślubie. Chciałam poznać dzieje żydów i korzystałam ze swobody czasu.

— I co? Czy nie piękna? — zapytał tonem pewności i próżności.

— Jako historia nie podobała mi się; za wiele samochwalstwa i miłości własnej; a już opisy bohaterów i bohaterki są wprost niesmaczne.

— I naprzykład, których? — spytał zacierwieniony.

— Wiesz, że mężczyźni mniej mnie obchodzą, daleko więcej kobiety, ale weźmy pierwszy lepszy przykład: takiego Jakóba. Podstępnie kupuje pierworodztwo; oszukuje Labana na owcach białych i pstrych; okłamuje swoje żony, Lię i Rachele, wmawiając w nich, że sam Pan Bóg bez jego przyczynienia się tak go wzbogacił; ucieka pokryjomu, zabrawszy majątek Labana, a potem upokarza się, jak niewolnik przed Ezawem. A! wiesz: takiego bohatera nie chciałabym mieć w swoim narodzie!

Słuchał ją blady, nie rozumiejąc, jak można w ten sposób krytykować postępowanie Jakóba i nie znajdując narazie słów obrony, spytał nagle, jak człowiek, zdecydowany wypić do ostatka kielich goryczy.

— No, a kobiety?

— I wzory kobiet nie lepsze: Sara znęca się nad Hagarą, którą sama dała Abrahamowi; Rachel kradnie ojeu swemu bożki; Estera każe wieszać po śmierci Hamana dziecięci jego synów małych, a nie mówię już o Noemi, o Rut. Ani jedna z nich nie przemawia do mego serca, do mojej fantazy.

— Ale były dobre, kochające żony i matki — powiedział z rozmyślną złośliwością.

— To nie tytuł do bohaterstwa, wieczności i sławy; to zwykły obowiązek.

— A która go wypełnia? — zaśmiała się drwiąco.

— Każda kochająca.

Milczeli dłuższą chwilę oboje, wreszcie wstał i rzekł poważnie:

— Uczyni zadość mej jednej, jedynej prośbie.

Spojrzała mu w oczy zdziwiona.

— Proszę cię, Karolino, nie mówmy z sobą nigdy o żydach.

— Dobrze, ja nie zacznę.

— Ja też mniej, bo proszę o to.

Przeszedł się kilka razy po pokoju i stanął we drzwiach, prowadzących do jej sypialnego pokoju, otwartych na oścież. Zajęta pozornie robotą, spojrzała raz i drugi na stojącego, wreszcie zarumieniona cała, odezwała się:

— Dlaczego tak stoisz i patrzysz?

— Podziwiam twoją sypialnię. W niej jest coś czarującego, co mnie więzi i zachwyca. To twoje łóżko białe zasłane; ten kłęcznik czarny z obrazem świętym; ta umywalnia, z której idzie woń delikatnych perfum, wszystko to mówi o tobie, każdy sprzęt zdradza ciebie; wszędzie widzę ciebie i tylko ciebie.

— Proszę cię, odejdz, nie patrz, przykniż drzwi — prosiła.

— Już nie patrzę — mówił, zwracając ku niej twarz rozjaśnioną. — Przypomnienie martwych mebli jest mi niepotrzebne: ja zawsze i wszędzie widzę teraz ciebie i tylko ciebie.

— Znowu poezja! — zaśmiała się z udaną wesołością.

— Cieszyłbym się, gdyby to była tylko poezja! — zawołał, siadając na swem dawnem miejscu — ale to prawda! Czy w dzień czy w noc, ty jesteś zawsze przy mnie tylko inną, nie taką zimną, obojętną, drwiącą i surową. Twoje oczy nie błyszczą, jak zimny dyament. Twoje usta nie mają wyrazu sarkazmu; ty się mną nie brzydzisz, nie szydzisz ze mnie. Jesteś tak dobra, słodka, uprzejma, jak dla twej cioci. I taką widuję cię w mych marzeniach!

— Nieszczególne marzenia! — uśmiechnęła się.

— Jak dla kogo, ale dla mnie są one miłe, bardzo miłe... I wiesz, Karolino, teraz żałuję przeszłości, a głównie naszego ślubu.

— Czyż cię prosiłam, abys się żenił ze mną? — zawołała obrażona. — Trzeba było sobie znaleźć inną żonę!

— Gdybym przeszedł cały ten świat wzdłuż i wszerz, nie znalazłbym drugiej takiej, jak ty, ani ożeniłbym się z inną.

— Więc czego żałujesz? — spytała, nie odrywając oczu od roboty.

— Byłem wówczas ślepy, głuchy, niemy! Nie rozumiałem życia, nie znałem siebie; zdawało mi się, że jeśli wytknę sobie drogę: to pójdę nią aż do końca, nie zbacząc nigdy nigdzie. Zarozumiałem o swoim rozumie, o swojej trzeźwości i praktyczności życia, podjąłem się ciężaru nad me siły. Teraz żałuję, bardzo żałuję, że nie postarałem się przed naszym ślubem zyskać twej przychylności, trochę serca, współczucia, przyjaźni: dziś byłbym może szczęśliwy!

— Alboż jesteś nieszczęśliwy? — zdziwiła się. — Masz książki, elektryczność, spokój, postępujesz we wszystkim według twej woli; czegoż chcesz więcej?

— I ja tak myślałem — uśmiechnął się smutnie — ale życie uczy mnie czego innego. Ono mi mówi: Dlaczego ta twoja żona odpycha i odrzuca ciebie? Dlaczego ona nie dba o twoją pracę, o twoje smutki i radości? Dlaczego gardzi twoją rodziną? Dlaczego twoje dążenia i ideały ona depcze nogami? Dlaczego na każdym kroku rozchodzą się nasze drogi, i co ja lubię, ona nienawidzi; co mi przykre, ona kocha? Dlaczego serce jej zamknięte dla ciebie, i nie wzrusza go żadne twe prośby? I te pytania dręczą mnie, męczą, niepokoją...

(Ciąg dalszy nastąpi).

wach bieżących a przede wszystkim o zajęciach z ostatnich czasów, poruszył w rozmowie z pewną wybitną osobistością pomiędzy innymi także kwestię szkół i oświaty. Informator oddawał charakterowi i dobrym chęciom zmarłego świeżo kuratora okręgu naukowego wszelkie pochwały, tylko mu zarzucał brak energii w przeprowadzeniu jego planów. Niewątpliwie na ten brak energii wpływał stan jego zdrowia a znów na odwrót stonki miejscowe i trudność, na jaką natrafiał w przeprowadzeniu zamysłów i projektów swoich, wpłynęła na stan zdrowia jego i przyspieszyła śmierć.

Na pytanie korespondenta, w jakich kołach Ligin natrafiał na opór, objaśniono go, że w ciele nauczycielskim, rozpoczynając od zastępy swego Dobrowolskiego, dawniej kreacji Apuchina, na którego Apuchin dotychczas przeważny wpływ wywierał. Dobrowolski stał na czele gromady przeciwko Liginowi i przeciwko wszelkim zamiarom reform w szkole, mianowicie w kierunku większego uwzględnienia żywiołu polskiego, chociaż rzeczą jest wiadomą, że reformy życzy sobie osobiście cesarz i że je popiera ks. Imeretyński. Dobrowolski ma poparcie u wszystkich nauczycieli i profesorów, których sprowadził i zorganizował Apuchin w falangę najcięższych rusyfikatorów. Wiadomo, że u Apuchina to było myślą przewodnią, że powołując ludzi nawet na stanowisko profesorów Uniwersytetu, dyrektorów gimnazjów i nauczycieli, mało zwracał uwagi na ich kwalifikacje naukowe, bo wiedział, że tacy ludzie jemu wierniej służyć, jego rozkazy wykonywać a przeciwko wszelkim zmianom systemu oponować będą, ponieważ wprowadzenie choćby tylko prawidłowego systemu naraziłoby tych intruzów na niebezpieczeństwo utracenia intratnego stanowiska.

W obec tak zorganizowanego gremium profesorów wszystkich zakładów naukowych, począwszy od Uniwersytetu a skończywszy na nauczycielach szkół ludowych, znalazł się p. Ligin. Decyzje co do wykładu języka polskiego w szkołach wcale nie są wymysłem *Kraju* i on im też nie nadaje przesadnego znaczenia. Decyzje zapadły, skutkiem życzenia cara, wyrażonego w adnotacjach na znanym raporcie ks. Imeretyńskiego. Ale właśnie losy ich są dowodem, jak trudno przełamać system, gdy się ma do czynienia ze zwartą falangą czynowniczej opozycji. Niestety zaś społeczeństwo miejscowe niedostatecznie samo czuwa nad wykonaniem reform. Nikt tu nie wie, jakie właściwie wydano rozporządzenia, i jak one bywają wykonywane. A jednakże, gdyby od pierwszej chwili, gdy wiadano o istnieniu rozporządzeń, rzecz tę badano, gdyby ojcowie rodzin, zainteresowani w tem, aby ich dzieci prawidłową pobierały naukę, sprawy tej dopilnowali, do ks. Imeretyńskiego na niewykonanie rozporządzeń

skargi wnosili, opozycja ciała nauczycielskiego nareszcie musiałaby być złamaną.

Rezultat wrażenia, które wyniosłem z rozmów — pisze korespondent — jest tedy to, że w kołach decydujących istnieje zamiar przeprowadzenia reform na korzyść wykładu języka polskiego i literatury polskiej, że nie tylko ks. Imeretyński pod tym względem ma dobre intencje, lecz miał je też zmarły kurator Ligin, że natomiast natrafiono w wykonaniu zamiaru na opór ciała nauczycielskiego z p. Dobrowolskim na czele. Jeżeli nowy kurator okręgu naukowego będzie człowiekiem, przyjętym temi samymi intencjami, będzie oczywiście musiał przede wszystkim prosić o usunięcie szefa opozycji Dobrowolskiego, inaczej przy największej energii nawet, rady sobie nie da.

„Nieprawdą jest — tak mówiła bardzo poważna osobistość ze świata naukowego — aby w systemie nauki nie chciano zaprowadzić żadnych zmian. Przede wszystkim pomnożono zakłady naukowe; powstał w politechnice niestychanie ważny dla nas zakład naukowy, udzielono pozwolenia na dużo naukowych zakładów prywatnych różnego typu, nareszcie utworzono przy zakładach rządowych klasy paralelne, tak, iż dziś dostęp do szkół młodzieży nie jest tak utrudniony, jak był jeszcze za Apuchina. W ostatnich czasach zapadła też decyzja, aby przepisy co do wykładu języka polskiego, wydane przede wszystkim dla gimnazjów rządowych, rozciągnąć na wszystkie szkoły realne i na wszystkie średnie naukowe zakłady prywatne. Zarządzenie to z pewnością posunie naprzód sprawę wykładu języka polskiego, bo w zakładach prywatnych oczywiście nie będą mu stawiali takiej opozycji. Uzbrojony się tedy cokolwiek w cierpliwość i dopomagając własnym dopilnowaniem w przeprowadzeniu tego, co z góry nakazano, nie potrzeba zbyt pesymistycznie patrzeć na stonki obecne. Nikt oczywiście nie twierdzi, aby one były świetne, ale jest zwrot ku lepszym”.

Z Bułgarii.

(Toast ks. Ferdynanda na cześć austriackiego P. Ministra handlu barona Calla. — Pogłoski o podróży ks. Ferdynanda do Konstantynopola. — Ks. Czartoryski w Sofii. — Pomnik cara Aleksandra II).

Podczas bankietu pożegnania w pałacu książęcym na cześć mianowanego austriackim Ministrem handlu, dotychczasowego austro-węgierskiego agenta dyplomatycznego w Sofii barona Calla, wznosił ks. Ferdynand następujący toast:

Z uczuciem najwyższego ubolewania widzę cię, kochany panie baronie, po raz ostatni po latach wybitnej i pożytecznej działalności

ści, jaką rozwijałeś tutaj w Sofii, u mojego stołu. Ale to ubolewanie łagodzi radość z powodu wyszczególnienia, jakie cię spotkało przez powołanie pana łaską Cesarską do Rady Korony, w której będziesz mógł zżytkować wiadomości nabyte długoletniemi studjami w Wschodzie. W najtrudniejszych i drażliwych czasach umiałeś pan zawsze sprawować swoją misję w Bułgarii z taktem i poczuciem sprawiedliwości i przez to pozyskałeś sobie najzupełniejsze nasze sympaty. Wdzięczna moja i przyjazna pamięć towarzyszy panu na nowe pańskie stanowisko. Wznoszę wraz z panem puhar na cześć i pomyślną pańskiego Dostojnego Władcy Jego Cesarskiej i Królewskiej Apostolskiej Mości Franciszka Józefa I.

Pol. Corresp. pisze: Wedle doniesienia otrzymanego przez nas z Konstantynopola rozszła się tam pogłoska, że ks. Ferdynand złoży wkrótce wizytę sułtanowi. Ani w Sofii jednakże, ani w agencji dyplomatycznej w stolicy tureckiej nie wiedzą nic zgola o podobnym zamiarze księcia. Żdaje się, iż ma się w tym razie do czynienia z dowolną kombinacją, wysnutą z wyjazdu agenta dyplomatycznego w Konstantynopolu p. Geszowa do Sofii i z audyencyi w Yildiz-Kiosku ks. Czartoryskiego, który złączony węzłami powinowactwa z ks. Ferdynandem bawił przed wyjazdem do Konstantynopola w stolicy bułgarskiej. Faktem jest jednakże, iż p. Geszow wyjechał do Sofii jedynie w interesach prywatnych, a ks. Czartoryski przybył do Konstantynopola celem zwiedzenia założonej przez niego na azyatyckim brzegu Bosforu kolonii polskich emigrantów. Sułtan wysłał na powitanie księcia na dworek kolejowym jednego ze swoich adjutantów.

Komitet zajmujący się wzniesieniem w Sofii pomnika carowi Aleksandrowi II, postanowił rozpisac konkurs, w którym mogą wziąć udział artyści wszystkich narodowości. Pomnik, którego kosztą preliminowano na 300.000 franków ma być wykonanym najpóźniej r. 1904.

Z parlamentu angielskiego.

(Telegram).

London, 31 stycznia.

Wezorem otwarto nową sesję parlamentu angielskiego odczytaniem w obu Izbach parlamentu mowy tronowej. W mowie tej powiedziano między innymi: Zakłócony w ostatnich czasach pokój w południowej Afryce, nie został do tego czasu niestety przywrócony, zresztą stosunki W. Brytanii do innych państw są przyjazne. Na moje wezwanie, aby stawić opór inwazyi południowo-afrykańskiej republiki i wolnego państwa Oranje do moich

południowo-afrykańskich kolonij odpowiedział lud mój z pełnem poświęceniem się i z całym zapałem. Zgodnie z najszlachetniejszymi tradycjami dziejów naszego wojska, żołnierze mojej armii lądowej i marynarze wojsk morskich walczą po bohatersku. Głęboko jestem tem dotknięty, iż wojna pochłonęła tyle cennego materiału ludzkiego, lecz z dumą i z najserdeczniejszym zadowoleniem mogę wskazać na ów zapał patriotyczny i pochodzącą z własnej inicjatywy lojalność, jaką okazali moi poddani we wszystkich częściach państwa wielkobrytańskiego, gdy chodziło o udział we wspólnej obronie interesów państwowych. Mam pełną otuchę, że nie bezowocnem będzie moje wezwanie, aby wytrwali w swoim patriotycznym zapałe i podsycaли go dopóty, dopóki nie zostanie zwycięsko ukończoną kampania, podjęta w imię utrzymania potęgi państwa i zabezpieczenia supremacji w południowej Afryce.

Mowa tronowa wspomina dalej o zawarciu traktatu samoanckiego, a zapowiadając znaczne powiększenie wydatków na wojsko w skutek militarnych operacyj w południowej Afryce tak powiada: Doświadczenia wielkiej wojny powinny dostarczyć władzom wojskowym wskazówek najdonioślejszego znaczenia. Jestem przekonana, że parlament nie cofnie się przed żadnym wydatkiem niezbędnym, aby nasze uzbrojenie postawić na tym stopniu, jakiego domaga się ogrom naszego państwa. W czasie, gdy kilka innych państw dokłada wszelkich starań, aby rozwinąć swoje zbrojne siły na morzu i w tym celu nie tylko nie szczędzi żadnych ofiar, lecz ciągle je pogłębuje — nie osłabnie z pewnością działalność naszego parlamentu, podjęta celem podniesienia pogotowia floty brytańskiej i wzmocnienia obrony wybrzeży państwa naszego.

Izba gmin rozpoczęła wczoraj dyskusję nad adresem w odpowiedzi na tę mowę tronową. Kilku mowców wyraziło przekonanie, że wojna była niezbędną i jest sprawiedliwą, a należy prowadzić ją aż do wywalczenia stanowczego zwycięstwa. Były minister wojny w gabinecie Gladstona i Roseberyego, Kämpel-Bannerman ubolewał z powodu wybuchu wojny, wyraził się z uznaniem o waleczności wojsk, chwalił ochotników, iż tak chętnie spieszą na plac boju i zapytał się w końcu, z jakiego powodu armia wielkobrytańska musi być wzmocnioną w sposób tak nadzwyczajny, jak to zapowiada mowa tronowa? — W dalszym toku obrad Fitzmaurice z opozycji przedłożył wniosek, wyrażający ubolewanie z powodu, iż rząd tak mało okazał znajomości rzeczy, przeczności i świadomości co do własnych sił zarówno w prowadzeniu spraw południowo-afrykańskich od r. 1895, jak i w przygotowaniach do wojny. Na tem obrady przerwano. Izba lordów przyjęła już wczoraj adres. W toku dyskusji oświadczył lord Salisbury, że obecna chwila nie jest stosowną

15)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

(La femme nouvelle par Paul et Victor Margueritte).

VI.

(Ciąg dalszy).

Helena wracała do domu w landarze, obok Ludwika Guilbert, na miejscu Iwony. Oto co zaszło i o czem myślała ciągle teraz w powozie: Ythier-Bourrel nadskakiwał Germanie z natrętną uprzejmością. Andrzej tymczasem wskoczył do angielskiego wózka w chwili, gdy ona z Ludwiką miały wsiadać i rzekł tonem oschłym:

— Chodź, Germano! Panny wracają z rodzicami!

Nie dodał ani słowa wytłómaczenia, ani powodu tego postępowania, które było dziwne tak samo jak ruch nerwowy, wzrok zadrosny, prawie wściekły! A Germana, posłuszna, potulna, usiadła natychmiast obok niego.... Stało się to tak szybko, że chyba tylko Ludwika mogła zwrócić uwagę. Helena była pod wrażeniem niesmaku....

Siedząc naprzeciw rodziców, zmęczonych widocznie wycieczką, wracała z wolna do równowagi. Jechali ciężkim powozem, zostali więc na samym końcu dając się wyprzedzić innym. Słońce zachodziło zimnymi promieniami oblewając cały krajobraz. Przy pałacu La Roche ekwipaż stryjki zatrzymał się u bramy i widziano Verniera, który wysiadając, zagnał się ze wszystkimi posyłając specjalny ukłon do landary. Pani Dugast zwróciła uwagę Heleny na ten ukłon, który w jej usposobieniu obecnem pozostawił ją obojętną. Wiatr stawał się chłodny.

— Czy tobie, papo, nie zimno! — spytała Helena spostrzegając, że na twarzy pana Dugast ukazał się kurecz jakby od powściąganego bolu.

— Nie — odrzekł — jakiś ból przelotny. Już przeszło.

Pomimo, że się upierał, Helena podniosła mu kołnierz od paltota, mówiąc:

— Ojciec od jakiegoś czasu cierpi na serce, ale nie chce o tem wspominać doktorowi Hulini.... Mój papo! — dodała ujmując Ludwikę za rękę — czemubymy nie mieli korzystać z obecności tego miłego doktora, którego tutaj widzisz?

Pan Dugast się bronił, utrzymując, że człowiek stary powinien mieć starego doktora: wierzy swojemu i będąc w Paryżu uda się do niego. Ale nie chce zrażać Ludwika, zaczął jej prawić komplementy, dodając, że uznaje w niej szczęśliwą formę postępu, tę karierę, w której najpiękniejsze zalety kobiece znajdują pole do popisu. Przypominał sobie, że kobieta-doktor to rzecz nie tak już nowa, bo kiedy był w Ameryce w 1852, widział tam pierwszą z nich, dzielną Elżbietę Blackwell, która gdy przechodziła, ludzie zbiegali się patrzeć na nią a ulicznicy obrzucaли ją błotem; nie chciano jej wynająć mieszkania, bo jej obecność jako lokatorki złą sławę rzucana na dom....

Gdy mieli przejeżdżać przez osadę Hautneuil, pan Dugast kazał skręcić w bok, nie życząc sobie wpaść w całe mrowisko tłumy z fabryk okolicznych, pomiędzy ludzi po największej części pijanych. W Hautneuil odbywał się festyn, słychać było śpiewy, muzykę, tańce i gwary. Nieszczęsne miejsce wypożyczku i rozrywki dla biednych robotników, miejsce zepsucia dla mężczyzn i kobiet! „Woda zła w Moranges. Trzeba się napić wina!“ Oto była odpowiedź tych, których pan Marcell Dugast namawiał, żeby unikali tego miejsca zepsucia i pokus. Pomimo jednak, że nie wjechali w sam środek rozbawionego tłumy, spotykano oddzielne grupy, patrzące zuchwale na powóz i siedzące w nim osoby. Rzucano do powozu confetti i pełno było drwin i śmiechu....

Późno w nocy Helena siedziała w oknie swego pokoju dnia tego, rozmyślając. Ludwika odjechała tak jak była postanowiła, wra-

cając do swoich obowiązków w szpitalu. Tak mało były z sobą! dzień był za krótki, aby sobie powiedzieć wszystko co miały na myśli. A ileż to przedmiotów było jeszcze do rozmowy! Helena czuła wzrok przyjaciółki na sobie podczas gdy rozmawiała z Vernierem, czuła go także, podczas owego wybuchu Andrzeja i widziała jak usunął się, pełen delikatności.

Co ona właściwie miała o tem sama myśleć? Uważała już niejednokrotnie za wielką poufałość pomiędzy bratem a Germaną. Wiedziała, że kuzynka jej była płocha, odana jedynie przyjemnościom, pona bałwochwalczej czei dla własnej swojej ładnej osobki, wiedziała, że małżeństwo dla niej przedstawiało wyłącznie nowy rodzaj zabawy, podarunki, tualety... Wszystko to nie było nie ważne — wada wychowania przez ciotkę nie mającą żadnej powagi. Tak, była płochą, lalką, rozrzepaną, Du Marty nie powinien był tolerować takiego postępowania... ale przecież nie złego nie było? Och, nie! Andrzej jest uczciwym człowiekiem! A przecież była niespokojna!

Walczyła ze swoimi podejrzeniami, starając się je rozproszyc, gdy nagle, w alei oświetlonej jasno światłem księżycy, zobaczyła jakąś postać, skradającą się ostrożnie. Postawa, ubiór idącego — wahała się przyznać — odwrócił się... poznała Andrzeja! Alea prowadziła do parku la Chesnaye, do pawilonu.... Germana! Pawilon zdala od pałacu, zdala od służby.... Du Marty był nieobecny!... Coś jej się w piersiach uniosło, o mało nie krzyknęła. A więc to była prawda, to prawda! brat jej popełniał taką podłość.... a wczoraj jeszcze ścisnął rękę du Marty!... Stała bez siły, jakby zahypnotyzowana, jak we śnie ohydny....

Czas jakiś upłynął. W ciszy nocej, wśród martwych przedmiotów, Helena także jakby martwiła.... Nagle, w sąsiednim pokoju ozwał się odgłos jakby upadku, potem kroki, otwieranie drzwi i nareszcie krzyk straszny, rozzierający. Helena poznała głos matki i wybiegła.

— Doktora! doktora! Biegnij prędko! Dzwoni! Ach! mój Boże! mój Boże!

I podczas gdy pani Dugast na pół przytomna wbiegała napowrót do pokoju męża rzucając się na leżące na ziemi ciało, Helena, idąc za nią, ujrzała jak głowa ojca, uniesiona w górę przez matkę, opadała na dół bezwładna....

— Ojciec! ojciec! słyszysz mnie! Tragiczne milczenie.... Anewryzm serca?...

Pani Dugast, bełkocąc opowiadała córce: Wstał, mówiąc, że nie może oddychać.... potem podniósł rękę do serca, powiedział: „Ach, mój Boże!...“ i upadł na ziemię....

Ach! owe wzruszenia dni ostatnich!... Matka wołała Andrzeja, wzywała doktora.

Helena, jak obłąkana wybiegła.... Andrzej? Spostrzegła jego nieobecność, będąc go szukać odkryła wszystko.... Niewiedząc sama dobrze co czyni, pobiegła w aleję, znalazła otwarte drzwieczki łączące ogrody i z bijącym mocno sercem dopadła pawilonu, stuknęła w drzwi i wołała:

— Andrzeju! Andrzeju!

Piranka u jednego z okien odechyliła się i Germana zapytała co się stało, ale Helena wołała ciągle:

— Andrzeju! Andrzeju!

— Co sobie myślisz? nie ma go tutaj! — odrzekła Germana głosem drżącym.

Wtedy dopiero stanowczo Helena rozkażała:

— Powiedz mu, że ojciec umiera! prędko, lekarza!

Ozwały się dwa wykrzykniki, ruch w pokoju.... Ona tymczasem puściła się z powrotem w takim stanie unyśnu, że nie wiedziała już czy jej się śni, czy to straszna rzeczywistość....

Dom zastała wzbudzony, służbę biegającą w przerażeniu.... U drzwi pokoju ojca Helena zastaje pana Pierron, który mileząc otwiera jej ramiona i widzi z progą, w pokoju, matkę klęczącą we łzach, a ojca na łóżku wyciągniętego w strasznej słynności śmierci....

(Ciąg dalszy nastąpi).

do krytyki. W takim czasie, jak obecny, powinni wszyscy połączyć się, aby wyzwolić kraj z położenia, w jakim się znajduje, a które zagraża przyćmieniem blasku jego świętości i uszczupleniem jego dzierżaw. — Lord Rosebery z opozycji liberalnej zaznaczył, iż całe postępowanie rządu będzie kiedyś przedmiotem surowej krytyki; mowca wstrzymuje się na razie od podobnej krytyki, a chce tylko wiedzieć, co rząd zamierza nadal czynić. Na tem obrady przerwano.

KRONIKA

Lwów, 31 stycznia.

— **Nabożeństwa dziękczynne** na intencję Najj. Pana odbyły się dzisiaj, 31 b. m., staraniem tereyanów tutejszych szkół średnich, za polepszenie ich bytu materyjalnego w skutek regulacy plac.

Msza św. obrz. rzym. kat. odbyła się w kościele OO. Karmelitów o godzinie 8 rano, zaś Msza św. obrz. gr. kat. w cerkwi Wołoskiej o godzinie 9 rano.

— **Sejmik relacyjny.** Otrzymujemy następujące pismo z prośbą o umieszczenie:

Celem złożenia sprawozdania z naszych czynności poselskich w Sejmie i w Radzie państwa mamy zaszczyt zaprosić pp wyborców z kurji większych posiadłości b. obwodu tarnopolskiego na 12 lutego b. r. do Tarnopola na godzinę 3 po południu do sali Rady powiatowej.

Michał Garapich. Eustachy Zagórski. Jan Wiwien.

— **Z Uniwersytetu.** P. D. Feurereisen, kandydat adwokacki, rodem z Bestwinki, w Galicyi, otrzymał na Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora praw.

(z) **Z c. k. kolei państwowych.** JE. Pan Minister kolei żelaznych przedniósł ze względów służbowych: inspektora Mieczysława Langę z kierownictwa budowy w Wolsbergu do kierownictwa budowy w Tryeście, a starszego rewidenta Antoniego Bogdanowicza z dyrekcji stanisławowskiej do kierownictwa budowy w Karlsbadzie, oraz mianował komisarza budownictwa Tomasza Łodzińskiego, zastępcę naczelnika sekcji konserwacji Jarosław II, naczelnikiem sekcji konserwacji w Skolem. Nakoniec zamianowany został na podstawie poprzednio ogłoszonego konkursu, oficyał Józef Dubieński we Lwowie, zastępcą naczelnika oddziału komercyjnego przy lwowskiej dyrekcji kolejowej.

— **Stan wód w kraju.** Z departamentu technicznego dla budowli wodnych c. k. Namiestnictwa komunikują nam: W dalszym ciągu podanych wiadomości o stanie wód i zatorach na główniejszych rzekach krajowych, donosimy co następuje:

Na Wiśle: Stan zatoru pod Krakowem (klm. 83) niezmienny, ale lody miękną i woda opadła do 165 ctm. według wodoskazu podgórskiego, więc prawie o 2 m.

Natomiast od klm. 97 zsunęły się lody aż po Niepołomice (klm. 105) nie tworząc zrzęszta zatoru. Pod Popędzynką u ujścia Raby woda wzniosła się 29 stycznia do 335 ctm. według miejscowego wodoskazu.

Poniżej lody stoją i sytuacja niezmienną. Niebezpieczeństwo na razie nie grozi.

Na Sanie lody stoją, wzniesione pod Niskim i Radomyślem do 415 ctm., ale miękną i nieznacznie opadają.

Na Dniestrze między Rozwadomem a Żurawnem i poniżej lody stoją przy stanach: 135 ctm. w Zalescach, 160 ctm. w Haliżu i 35 ctm. w Niżniowie, wedle miejscowych wodoskazów.

Stan obecny nie jest groźny.

— **W Czytelnicy katolickiej** odbędzie się we środę, dnia 31 b. m., pogadanka „o sprawach bieżących”. Początek o godzinie 7 wieczorem.

— **Wydział** Towarzystwa śpiewackiego „Echo” zawiadamia swych członków czynnych, że koncert odbędzie się nieodwołalnie 10 lutego b. r. i prosi o regularne uczęszczanie na próby wtorkowe i piątkowe.

— **Powszechno wykłady uniwersyteckie.** We czwartek, dnia 1 lutego, wykładają będą: w Instytucie chemicznym, ul. Długosza 6, od godziny 5 do 6 dr. E. Porębowicz „O poezji ludowej polskiej i obcej”;

w Szkole realnej, ul. Kamienna 3, od godziny 6 do 7 dr. B. Gubrynowicz „Poezja polska w dobie odrodzenia (wiek XVI)”;

W piątek, 2 lutego, w szkole im. Staszica, ul. Skarbkowska 45, od godziny 5 do 6 wieczorem dr. Z. Próchnicki „O austriackiej Radzie państwa”;

w Instytucie fizycznym, ul. Długosza 8, od godziny 5 do 6 dr. J. Siemiradzki „Geologia historyczna”;

W sobotę, dnia 3 lutego, w Szkole realnej, ul. Kamienna 3, od godziny 5 do 6 T. Pini „Zygmunt Krasiński, jego życie i dzieła”;

tamże, od godziny 6 do 7 dr. L. German „O Fauście Goethego”;

w Instytucie fizycznym, ul. Długosza 8, od godz. pół do 8 do pół do 9 dr. I. Zakrzewski „O prądzie elektrycznym”.

— **Konkurs.** C. k. Namiestnictwo w Wiedniu rozpięło konkurs na jeden posag w kwocie 1.480 koron z fundacyi ustanowionej przez nieznanego dobroczyńcę z okazji zaślubin Jej Ces. i Król. Wysokości Najj. Arcyksiężniczki Gizeli z Jego Królewską Wysokością Księciem Leopoldem Bawarskim.

O posag ten ubiegać się mogą będące narzeczonymi biedne i zasługujące na to córki lub sieroty po urzędnikach państwowych jednej z gałęzi służbowych, podlegających Ministerstwu spraw wewnętrznych, którzy bądź pozostają w czynnej służbie państwowej, bądź do końca życia lub jako pensyonisci temu Ministerstwu podlegali. Nadanie tego posagu nastąpi w dniu 20 kwietnia b. r., jednak wypłacenie nastąpi dopiero po zawarciu związków małżeńskich, przyczem wyznacza się obdarowanej termin do zawarcia tych związków do końca października 1900 r.

Do podań dołączyć należy metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa i moralności; dowody narzeczeństwa, wreszcie dowód, że ojciec petentki w jednej z powyżej wymienionych gałęzi służy lub służył.

Podania wnieść należy najdalej do końca lutego b. r. do c. k. Namiestnictwa w Wiedniu. O ileby niemożliwym było przedłożenie dowodu, że petentka jest narzeczoną, podać przynajmniej należy nazwisko i charakter narzeczonego.

(z) **Konkurs.** Ministerstwo kolejowe rozpięło w numerze czwartym Dziennika urzędowego konkurs na dwie posady naczelników sekcji konserwacji kolei a mianowicie w Nowym Sączu II. i w Chabówce, z tem nadmienieniem że siedziba dotychczasowej sekcji w Nowym Targu przeniesioną zostanie do Chabówki. Do obydwóch tych posad przywiązana jest VII. ranga służbowa.

— **Z Towarzystwa prawniczego lwowskiego.** W piątek zeszłego tygodnia odbyło się walne zgromadzenie członków Towarzystwa prawniczego. Zgromadzenie zajął prezes JE. dr. Aleksander Tchornicki dłuższem przemówieniem, w którym na wstępie podniósł straty, jakie Towarzystwo poniosło w roku ubiegłym przez śmierć swych członków honorowych JE. dr. Edwarda Rittnera i JE. dr. Franciszka Smolki. W krótkich a nader gorących wyrazach skreślił prezes Towarzystwa sylwetki tych dwóch mężów stanu, którzy żywo interesowali się losami lwowskiego Towarzystwa prawniczego a w jego życiu nieraz czynny udział brali. Przedstawiając działalność Towarzystwa prawniczego w roku ubiegłym wyraził prezes serdeczne podziękowanie pp. prof. dr. Oehenkowskiemu i dr. Tillowi za ich trud i poświęcenie, z jakim oddali się w ciągu minionego roku urzędowaniu odczytów i pogadek naukowych i zakończył swe przemówienie wezwaniem do młodszych członków Towarzystwa, aby jak najczynniejszy brali udział w odczytach i pogadankach naukowych, przez Towarzystwo urządzanych. Miejmy nadzieję, że to wezwanie prezesa Towarzystwa znajdzie posłuch wśród naszej młodej palestry i przyczyni się do rozbudzenia w niej ducha i zamiłowania dla nauki prawa.

Z kolei zajęło się walne zgromadzenie bieżącymi sprawami administracyjnymi. Po przyjęciu zamknięcia rachunków za rok 1899 uchwalono budżet na rok następny, tudzież odnowiono układ z redakcją *Przeglądu prawa i administracji*. Wielkiej doniosłości dla przyszłego rozwoju Towarzystwa uchwałę, powzięto walne zgromadzenie, ustanawiając fundusz na utrzymanie stałego funkcyjnarjusza kancelaryjnego, który codziennie w oznaczonych godzinach będzie urzędował w lokalu Towarzystwa. Uchwała ta ma głównie na celu ułatwić członkom Towarzystwa korzystanie ze zbiorów bibliotecznych. Poczem przystąpiło walne zgromadzenie do wyboru prezesa i siedmiu członków wydziału w miejsce ustępujących. Prezesem wybranym został ponownie JE. dr. Aleksander Mnisek Tchornicki; w skład wydziału weszli dr. Aleksander Balko, dr. Antoni Dzigdzielewicz, dr. Władysław Oehenkowski, Karol Porschiński, dr. Rudolf Różycki, dr. Leonard Mahl i Włodzimierz Zygałowicz.

— **Z karnawału.** W Dublinach odbył się dnia 27 b. m. wieczorek, urządzony staraniem uczniów tamtejszej wyższej Szkoły rolnej, na który przybyło wiele osób ze Lwowa i okolicy. Tańce pełne życia i niezrównanej ochoty, właściwej wiejskiej tylko zabawie, pod wodzą p. Brochockiego, zakończyły się dopiero o godzinie 8 rano.

— **Tow. prawnicze lwowskie.** Dnia 1 lutego 1900 (wa czwartek) o godzinie 7 wieczorem odbędzie się w lokalu Towarzystwa (ul. Karo'a Ludwika 3), drugi wykład dr. Aleksandra Dolńskiego p. t.: „O najnowszym regulatywie spółek akcyjnych, w porównaniu z dotychczasowem ustawodawstwem austriackim i kodeksem handlowym niemieckim”.

— **Mianowania.** P. Adolf Chulawski, urzędnik kolei państwowych w Wiedniu, posunięty został w drodze nadzwyczajnego awansu do VIII rangi służbowej.

— **Wiec organistów.** W poniedziałek i wtorek obradował w sali Towarzystwa robo-

ników chrześcijańskich „Jedność” ogólny wiec galicyjskich organistów, na który przybyło około 60 organistów i diaków, oraz kilku księży. Celem wiecu było polepszenie doli tych funkcyjnarjuszy kościelnych i pewnego ustalenia ich bytu.

Obrady zajął p. Łucyk, poczem wybrano prezydym w osobach ks. Kisielewskiego, T. Flaszki i J. Połotniaka.

Komisyja wykonawcza złożyła sprawozdanie z dotychczasowych swych czynności, której działalność ograniczyła się na razie na wygotowaniu i wniesieniu do Sejmu petycji organistów i diaków.

Petycja ta nie została jednak dotychczas załatwiona.

Następnie delegat na zjazd organistów w Wiedniu ks. Flaska złożył sprawozdanie z obrad tego zjazdu; poczem p. Łucyk referował sprawę stabilizacyi organistów. — Po dłuższej dyskusji zgodzono się ostatecznie na to, aby projekt wypracowany przez p. Łucyka rozesłać do wszystkich ordynaryatów biskupich do bliższego rozpatrzenia.

Po uchwaleniu powyższej rezolucyi, zajmowano się innemi sprawami; jak sprawą wykształcenia zawodowego, domagając się wprowadzenia egzaminów organistowskich i t. p. i wybrano osobną komisyję, która ma się zająć wykonaniem tych uchwał.

W końcu odczytano telegramy z życzeniami, poczem wiec zamknięto.

W poniedziałek wieczorem byli wszyscy organisci i diaki w teatrze na przedstawieniu „Lalki”, operetki Audrana, gdyż dyrekcya teatru ofiarowała dla wszystkich bezpłatne miejsca.

— **Galicya w Paryżu.** (w. s.) Właściwym twórcą galicyjskiego pawilonu przemysłowego artystycznego, przeznaczanego na międzynarodową wystawę w Paryżu, którego wystawa otwartą została wczoraj we Lwowie w osobnym budynku, wzniesionym na placu Halićkim przed t. zw. pałacem Biesiadeckich, jest p. Edgar Kováts, radca cesarski i dyrektor c. k. szkoły zawodowej przemysłu drzewnego w Zakopanem. Nie od rzeczy przeto będzie, jeśli poświęcimy kilka słów człowiekowi, który od kilku lat pracuje nad tem, aby rodzimy pierwiastek artystyczny ludu naszego utrzymać i rozwijać dalej, aby sztuce ludowej, przejawiającej się na wschodzie kraju w artystycznych wyrobach huculów, na zachodzie zaś w pięknych wyrobach zakopańskich górali nadać prawo obywatelstwa.

P. Edgar Kováts, syn posła do Rady państwa i do Sejmu krajowego, żołnierza wojsk polskich z roku 1831, urodził się w roku 1849 w Karapczyjowie na Bukowinie. Ukończywszy szkołę średnią w Czerniowcach, przebywał najpierw jeden rok we Lwowie, gdzie uczęszczał na tutejszą Politechnikę, następnie udał się do Wiednia, gdzie również przez jeden rok kształcił się na tamtejszej Politechnice i w Akademii sztuk pięknych. Z Wiednia wyjechał do Zurichu, gdzie studował na Politechnice pod kierunkiem sławnego profesora Gotfryda Sempera. W roku 1872 powrócił z mistrzem swoim Semperem do Wiednia, gdzie wraz z nim przy Dworze Cesarskim opracowywał plany obu Muzeów dworskich, teatru dworskiego i Dworu samego koło Ringstrasse. Następnie opracowywał wraz z Hasenauerem plany zamczku wsiłwskiego s. p. Cesarzowej Elżbiety w Lainz, a ostatecznie z Ferdynandem Kirschnerem części Zamku Cesarskiego jako rekonstrukcyę dawnej budowy Fischera Erlachera. Również restauracya kościoła Mariahilf jest jego dziełem. Wbrew woli rozmaitych wpływowych osobistości i opinii prasy opuścił w r. 1895 stolicę Państwa, a powróciwszy do Galicyi, zabrał się do pracy, celem użycia swoich doświadczeń na pożytek kraju. Tutaj jednak ze względu na to, że kraj nasz biedny, a sumy, jakie poświęcają na architekturę, są nader małe i skąpe, nie mógł spożytkować tych, w ciągu lat mozolnej pracy nabytych doświadczeń inaczej, jak ucząc, zamiast budować. Wkrótce poznawszy w nim człowieka o niezwykłych zdolnościach, powierzono mu kierownictwo szkoły zawodowej przemysłu drzewnego w Zakopanem. W ostatnich czasach odznaczony został złotym krzyżem zasługi z koroną, a z okazji 50-letniego Jubileuszu Najj. Pana, otrzymał tytuł rady cesarskiego. Z tej epoki, jako jego pracę, oprócz tego, co szkoła zakopańska przez ten czas wykonała, wymienić należy dzieło p. t. „Sposób zakopański”, napisane w trzech językach: polskim, niemieckim i francuskim, ozdobione 24 tablicami, zawierającemi wzory dekoratywnego tworzenia na podstawie pierwiastków zakopańskiej sztuki. Jeden egzemplarz tego dzieła, oprawny w okładki, które są zrobione z różnobarwnych skór, wycinanych w ornament i wkładanych, znajduje się na obecnej wystawie. Rysunek do tych okładek podał p. Zubrzycki, architekt z Krakowa. Okładki te wyszły z pracowni introligatorskiej p. Jahody w Krakowie i są nadzwyczaj pięknie i gustownie wykonane w sposobie zakopańskim.

Wkrótce mają się pojawić na tutejszej wystawie pawilonu galicyjskiego wyroby lwowskiej stacyi ceramicznej i kominek wyrobu p. Lewińskiego, który wzkonany będzie w sposobie zachodnio-galicyjskim.

Przez cały dzień wczorajszy zwiedziło pawilon 221 osób, zachwycając się wyrobami, które mają rzucić nowy blask na imię polskie w świecie, przynosząc chlubę ich twórcom.

— **Fryderyk Kratter** powrócił z Krakowa do Lwowa i zgłosił się u sędziego śledczego. Kratter przybył do Lwowa za listem żelaznym. Wygląda bardzo nędznie.

— **Śluby.** W kościele św. Mikołaja we Lwowie odbył się w dniu 20 b. m. ślub pani Zofii z Hupertów z dr. Eugeniuszem Achinger-Barwińskim.

W dniu 27 b. m. odbył się w kościele parafialnym w Wicławicach, w Królestwie Polskim, ślub p. Janiny Berezowskiej, córki Konstantego i Józefy, z p. Szczęsnym Tokarzem, urzędnikiem komory austriackiej.

— **Pogrzeb** s. p. Oskara Widmanna odbył się wczoraj o godzinie 3 po południu przy ogromnym udziale publiczności. Wóz żałobny poprzedzał rydwan, na którym złożono liczne wieńce od rodziny, przyjaciół i kolegów. Za karawanem szła rodzina, potem pedele nieśli berła akademickie, okryte żałobą, dalej senat akademicki z rektorem dr. Abrahamem, wielu radnych, liczny zastęp lekarzy, oraz wiele publiczności. Nad grobem przemawiali imieniem Uniwersytetu prof. dr. Prus, imieniem kraj. Rady zdrowia prof. dr. Czyżewicz, a imieniem gal. Towarzystwa lekarzy dr. Uhma.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: W Krakowie, Maryanna z Mateczyńskich Trojačka, blisko stuletnia staruszka, znana patryotka polska, której dom zawsze był otwarty dla potrzebujących wsparcia i pomocy.

W Buszkowicach, właściciel dóbr Rosochy.

We Wrzawowicach, Hipolit Zabłocki, b. obywatel z Wołynia, uczestnik powstania z r. 1863, w 58 roku życia.

W Warszawie, Gabriela z Verbrügghenów Piątkowska, żona znanego artysty-malarza Henryka Piątkowskiego. Zmarła była Belgijką i liczyła 46 lat.

W Sandomierskiem, Lambert Neumark, właściciel wsi Kocmierzów. Zmarły był zamożnym romanistą i autorem kilku studyów krytycznych z zakresu literatury rzymskiej.

— **Pożary.** W Międzygórzu, w stajni dworskiej, własności Salamona i Schulima Lichenfeldów, wybuchł około godziny pierwszej w nocy w dniu 16 b. m. pożar, który zniszczył dwie stajnie, narzędzia rolnicze i gospodarskie, oraz 31 sztuk bydła. Szkoła wynosi około 7260 koron. O podpalenie podejrzanym jest Falek Nappe, izraelita z Roźniowa, który został aresztowany.

W Kądzielnicy, w powiecie wadowickim, wybuchł w dniu 12 b. m. w nocy pożar, który zniszczył sterty owsa i stodołę z młocarnią i młynkiem. Ogień był podłożony. Znalaziono bowiem pudełko spalonych zapalok i kupkę drzewa. Sprawcy dotychczas nie wysledzono. Szkoła wynosi 14.000 K.

W Rudańcach w dniu 19 stycznia b. r. zniszczył pożar chatę i zabudowania gospodarskie wraz z całą kresencją tamtejszego gospodarza Iwana Smaby i stodołę Maryi Bartosz. Rodpalacza Wasyla Barana aresztowano.

W Rokosie padły ofiarą płomieni w dniu 17 b. m. dom mieszkalny i stodoła Jakóba Neumana. Ogień powstał w skutek złe urządzonego komina.

— **Pożar cerkwi.** W Bednarce, pow. gorlickiego, wybuchł w dniu 1 stycznia b. r. wewnątrz cerkwi pożar, który zniszczył doszczętnie całą cerkiew wraz z inwentarzem. Pożar wybuchł w skutek zapuszczenia iskry z kadzielnicy w czasie południowego nabożeństwa. Szkoła na razie nieobliczona, jednak cenę ubezpieczenia w kwocie 2225 zł. znacznie przeniesie.

— **Zagadkowa śmierć.** Dnia 27 b. m. znaleziono po południu w potoku na polach prakowieckich pod Przemysłem w głębokości zaledwie 30 ctm. zwłoki niejakiego Aby Rathhausa, rodem z Przemyśla, liczącego 75 lat, żonatego, leżącego twarzą na dół. Zwłoki odstawiono do kostnicy na ementarzu, zaś dochodzenie ze względu na zagadkowość na razie śmierć Rathhausa, który żył z jałmużny tylko, wdrożono.

— **Wypadek w kopalni.** Dnia 24 b. m. o godzinie 8 rano uderzyła wytrącona w skutek usunięcia się pokładu węgla podpora drewniana w podziemnych chodnikach kopalni węgla w Jaworznie tak silnie zatrudnionego tamże górnik Józefa Kozakiewicza, że tenże zginął na miejscu.

— **Dziecko podpalaczem.** W wiosce Kraubok, w Stryi, w ostatnich czasach wybuchł kilkakrotnie pożar, zawsze podłożony zbrodniczą ręką. Obecnie udało się wykryć żandarmerji zbrodniarza w osobie 13-letniego chłopaka Macieja Steinera.

Notatki literacko-artystyczne.

„Goplana”. Trzecie i jak głosi afisz ostatecznie w tym sezonie przedstawienie tego wspaniałego dzieła Żeleńskiego odbędzie się jutro, we czwartek. Publiczność, która na obu pierwszych przedstawieniach szalenie wypełniła widownię teatralną, da zapewne dowód i tym razem, że u nas umiemy ocenić zasługi swojskich kompozytorów i artystów, oraz usiłowania dyrekcji w wystawieniu tak bezsprzecznie trudnej opery.

Już na drugim przedstawieniu czuć było zresztą większe zgranie się orkiestry i dokładniejsze traktowanie zespołów, co daje nadzieję, że melomani wyjdą jutro zadowoleni z przedstawienia „Goplany“.

Pomnik, wystawiony w kościele Panny Maryi w Toruniu, szwedzkiej księżniczce Annie z królewskiego domu Waza, zmarłej w Toruniu, córki króla szwedzkiego Jana III i siostry Zygmunta III, króla polskiego, który panował od r. 1587—1632, znajduje się w lichym stanie — jak donosi *Gazeta Toruńska*. Aby pomnik ten odrestaurować, zbierają kobiety w Szwecji na cel ten składki. Królowa szwedzka złożyła 200, następczyni tronu 50 koron.

Muzyka polska na wystawie paryskiej. Pisma warszawskie donoszą, że podczas wystawy powszechnej w Paryżu urządził p. Emil Młynarski trzy lub cztery koncerty symfoniczne, na które się złożył utwory kompozytorów naszych dawnych i nowych. Będzie to zatem historia muzyki polskiej. Koncerty będą urządzane w sali Châtelet z orkiestrą Colonne'a.

Nadto dyrektor Młynarski ma zamiar wystawienia w Wielkiej Operze jednej z oper Moniuszki, z udziałem naszych najcelniejszych sił śpiewackich. Jeżeli ten pomysł się ziści, natenczas Paryż ujrzy operę Moniuszki w interpretacji pp. Reszków, Kruszelnickiej, Korolewiczówny, Grąbczewskiego i innych śpiewaków polskich.

Z literatury ekonomicznej. W głównym wiedeńskim przeglądzie ekonomicznym: *Zeitschrift für Volkswirtschaft, Socialpolitik und Verwaltung*, wydawanym przez takie powagi naukowe, jak obecny P. Minister skarbu Eugeniusz Böhm-Bawerk, jak Karol Teodor Inama-Sternegg i Ernest Plener, zamieścił młody ekonomista polski dr. Stanisław Grabski ciekawą rzecz z dziedziny historii ekonomiki polskiej, mianowicie rozprawę p. t.: „Der polnische Nationalökonom Graf Friederich Skarbek“. Autor rozkłada poglądy ekonomiczne hr. Fryderyka Skarbka i porównywa je z zapatrywaniem ekonomistów angielskich, niemieckich i t. d., oraz wyjaśnia różnice z uwzględnieniem specjalnych stosunków narodu, którego hr. Skarbek był synem.

W Paryżu wielkie wrazenie wywarło postanowienie prezydenta gabinetu i kierownika ministerstwa spraw wewnętrznych p. Waldeck-Rousseau nakazujące natychmiastowe usunięcie z afisza teatru Athénée komedii przedstawionej przed kilku dniami p. t.: „L'Homme à l'oreille coupée“. Chodzi tam całkiem o co innego, niż o ucho! Sztuka ma być w najwyższym stopniu nieprzyzwoita. Poważna prasa wyraziła swoje oburzenie zaraz po premierze. Komedya uzyskała pozwolenie cenzora, któremu wytoczono śledztwo dyscyplinarne.

Nowe pismo prowincjonalne rozpoczęło świeży żywot w Galicji. Jest nim *Tygodnik Samborsko-Drohobycki*, którego pierwszy numer ukazał się w dniu 28 b. m. Program nowego pisma obejmuje politykę, sprawy społeczne i ekonomiczne; jako wydawca i odpowiedzialny redaktor podpisany Józef Albin Kunde.

„Ateneum“ warszawskie w zeszycie styczniowym rozpoczęło druk obszernej powieści p. Sewera Maciejewskiego p. t.: „Ponad siły“, osnutej na tle ostatnich wypadków galicyjskich.

Repertuar teatru hr. Skarbka pod dyrekcją Ludwika Hellera.

Dziś we środę po raz pierwszy „Jarmark małżeński“, krotokhwiła w 3 aktach Jerzego Okonkowskiego, tłumaczył Jarosław Piątek.

We czwartek po raz trzeci i ostatni w tym sezonie: „Goplana“, opera romantyczna w 3 aktach 6 odsłonach Władysława Żeleńskiego, słowa Ludomiła Germana. Trzeci występ Jadwigi Camilowej, oraz występ Teresy Arkłowej, Aleksandra Myszugi i Józefa Szymańskiego.

W piątek o godzinie 3 po południu po raz 20 „Cyrano de Bergerac“, komedia romantyczna w 5 aktach Edmunda Rostanda.

W piątek o godzinie pół do 8 wieczorem po raz 18 „Lalka“, operetka w 4 aktach Audrana.

W sobotę o godzinie 3 po południu dla młodzieży szkolnej po raz 10 „Sybir“, sztuka narodowa w 4 aktach Józefa Maskoffa.

W sobotę o godzinie pół do 8 wieczorem po raz pierwszy i ostatni w tym sezonie: „Traviata“, wielka opera w 4 aktach Verdiego z panną Bohus w partyi Violetty. Występ Aleksandra Myszugi i Józefa Szymańskiego.

W niedzielę o godzinie pół do 4 po południu „Kontroler wagonów sypialnych“, krotokhwiła w 3 aktach Aleksandra Bissona; zakończy „Wujaszek Alfonsa“, komedia w 1 akcie Stanisława Dobrzańskiego.

W niedzielę o godzinie pół do 8 wieczorem po raz trzeci i ostatni w tym sezonie

„Straszny dwór“, opera narodowa w 4 aktach Stanisława Moniuszki. Występ Aleksandra Myszugi, Juliana Jeromina, Józefa Szymańskiego. W partyi Jadwigi wystąpi panna Zdzisława Zawłowska.

W poniedziałek po raz drugi „Jarmark małżeński“, krotokhwiła w 3 aktach Okonkowskiego.

Najbliższymi nowościami będą:

„Potęga ciemnoty“, sztuka w 5 aktach hr. Lwa Tołstoja;

„Dolli“, komedia w 3 aktach Christiersona w przekładzie M. Sachorowskiego i

„Kordyan“ Słowackiego.

LISTY PARYSKIE.

(Ogród Luksemburski w poezji kabaretowej. — Wyjazd skazańców. — Wyczyszczenie Francji. — Patriotyzm a wystawa. — Prorok we własnej ojczyźnie. — Pałac kostiumowy. — Ogólny podział wystawy. — Czy wystawy są użyteczne? — Wystawa jako czynnik społeczny i pokojowy. — Damy z Towarzystwa a dobroczynność. — Dama a literatura. — Un peu en fait, pas trop n'eu fait. — Michelet romantykem.)

Piękny ogród luksemburski nareszcie oddany został napowrót młodocianej i wesołej publiczności, którą częściowo wyrugowały zeń piki straży wojskowej pilnującej wejść do sądu państwowego. I pocieszają się śpiewacy z Cabaret des Arts, którzy w następujących pieniąch oplakiwali niekorzystną zmianę:

...Un cuirassier, le sabre au clair
Orne la statue de Banville
Et près du buste de Murger
On a mit les sergents de ville...

...Tout cet attirail superflu
C'est pour sauver la République
C'est encore un méfait de plus
A l'actif de la Politique.

Wszystko na świecie ma swój koniec, więc też i proces spiskowy przed tutejszym sądem państwowym skończył się nareszcie, a skończył się w osrodku tej samej głębokiej obojętności, z jaką publiczność paryska traktowała cały przebieg procesu, który byłby prawie przeszedł niepostrzeżenie, gdyby dziarski bohater z kasarni w Reuilly nie był rozweselił go kilkoma skandalikami. Mógł sobie pozwolić Déroulède na ten zbytek, wiedząc dobrze, że kary wymierzone mu trzykrotnie za wymyślenie sędziom zleją się z karą ostateczną, którą zakończy się proces spiskowy. Dopiero epilog tej tragikomedii zatytułowany „Wyjazdem skazańców“ zainteresował żywo publiczność. Opowiadano sobie najmniejsze szczegóły ich przeprawy: w jakich tużurkach i w jakim humorze wsiadali do wagonu, powtarzano każde ich słowo, podawano menu ich obiadów i śniadań. Widząc, że uwaga wszystkich skierowana jest ku nim, trzej skazańcy z pewną kokieteryą starali się uwydatnić swój szczególnie charakter polityczny, Jules Guérin w obec interwiewerów cyhających na każdej stacji, ani na chwilę nie wypadł ze swej roli znakomitego antisemity i z przyjemnością wracał do najchłubniejszego epizodu swego życia, awantury z twierdzą Chabrol. Z wielką też satysfakcją widział, że cała jazda do Clairvaux odbywała się z tym samym programem, jaki przed laty niespełna 10 zastosowano z młodym księciem Orleańskim. Dowiedziawszy się, że przeznaczono mu tę samą celę więzienną, w której siedział książę, zawołał z dumą: „To mi się wszakże należy!“ — Déroulède natomiast i Buffet, skazani na wygnanie, wcale nie byli zadowoleni, że transportowano ich zagranicę wspólnie tym samym pociągiem, a nawet w tym samym wagonie. Protestując energicznie przeciw rzekomemu zamiarowi rządu zaznaczenia raz jeszcze węzła, jaki łączył tych dwóch spiskowców w akcie oskarżenia, Déroulède powtarzał bezustannie, iż między agentem rojalistycznym a apostołem plebiscytu nie może być nic wspólnego. Z lubością rozwodził się na temat przyszłej republiki, w której lud sam obierać będzie prezydenta, a gdy rojalista Buffet zauważył, że lud niedojrzały jeszcze do takiego zadania, wybierze raczej najzręczniejszego, niż najgodniejszego...

„Nie ma obawy! — zawołał Déroulède — lud francuski już trzykrotnie potrafił wybrać mężów, odpowiadających najlepiej wymaganiom danej chwili: Sprężystego Thiersa po kryzysie materyalnym, demokratę Gambettę i patriotę Boulanger.“ Szkoła, że nie poprzestał na tych przykładach, lecz zacheciał mu się sięgnąć dalej do historii starożytności. Twierdził jego bowiem, że Rzymianie zawsze z nieomylnym instynktem wybierali swych władców, było zarówno śmiałością, jak nieprawdą. Lud rzymski nigdy bo władców swych nie wybierał a przyjmował ich najpierw z rąk Senatu, później z rąk żołdactwa, a nakoniec z ręki zwyciężczych barba-

ryzyców. Ale tego rodzaju „gaffe“ nie może zaszkodzić wielkiemu mężowi czynu, który po powrocie swym zabierze się natychmiast na powrót do czyszczenia Francji z obcokrajowców — do których zalicza połowę rodowitych Francuzów — i do wywieszenia nowej flagi. Zapowiada zaś te swoje zamiary Déroulède z zupełnym brakiem uszanowania dla obecnego prezydenta. „Ani ja, ani Loubet nie dotrzemy naszego czasu; gdy po roku wrócę do miasta już wymiecionego, pragnę tylko jednej rzeczy: *Qu'on me conserve jusque-là le cornichon, qui marine dans le bocal de l'Elysée!* — Lecz chociaż Déroulède jako patriota nie lubi obcokrajowców, to jednak również jako patriota, zgadza się, aby dumnie przybyli na wystawę i puścili w obieg zagraniczne pieniądze. Nakazuje nawet swym zwolennikom, aby przez czas wystawy tłumili w sobie gniew szlachetny i zachowali się spokojnie, a że i inne krzykliwe żywioły paryskie kierują się podobnym rozumowaniem, więc spodziewać się należy, że żadne rozruchy nie przeszkodzą przebiegowi wystawy, która pod każdym względem zapowiada się świetnie.

Nie ma proroka we własnej ojczyźnie, powiada przysłowie; wyjątkiem zaś będzie prawdopodobnie generalny komisarz wystawy Picard, którego przepowiednie o terminie i powodzeniu wystawy, wypowiedziane przed rokiem, spełniły się dosłownie. Istotnie w olbrzymim stubektarowym warstwie wystawowym, robota szybkim krokiem zbliża się ku końcowi. W Pałacu sztuk pięknych i w Wielkim Pałacu malarze przystępują już do dzieła wewnętrznego ornamentacji. — Wielkie konstrukcyjne na prawym brzegu, jakoto pawilon miasta Paryża, Oranżerye i Pałac kongresu są już pod dachem. Most Aleksandra III. czeka jeszcze tylko ozdób rzeźbiarskich; w pawilonach zagranicznych już za miesiąc rozpocznie się wewnętrzna instalacja. Jedynie tylko w południowej stronie pola Marsowego, pałac wodny i wielka sala uroczystości nie wyszły jeszcze ze stadium początkowego, lecz i one do 1 kwietnia będą ukończone, chociażby wypadło podwoić liczbę robotników i pracować w nocy. Pomiędzy budynkami zupełnie już ukończonymi jako istne cacko historycznej nauki poglądowej przedstawia się Pałac kostiumowy, wznoszący się u stop wieży Eiffel. Dalsza część pałacu zawiera galerię obrazów, przedstawiających mody ubiegłych stuleci, w górnej zaś części oddane są wiernie słynne Galeries de Bois z Pałacu królewskiego, a niebawem odżyje w nich także pełen zbytku i estetyki ruch minionej elegancji. Jako wiernie odbicie przeszłości przechadzać się tu będą markizy i subretki, które dostarczyły tematu do nieśmiertelnych obrazów mistrzom jak Watteau, Lancret, Boucher. W strojnych sklepikach, strojne modystki, handlarzy wachlarzy i perfum z czasów Ludwika XV. rękawiczniczki i gorseiarki z epoki Cesarstwa i Restauracji wabić będą publiczność uśmiechem i kokieteryą. Ta świątynia mody będzie jedną z najpiękniejszych *leçons de choses*, jakie dostarczy wystawa r. 1900. Goście zwiedzający wystawę i chcący odnieść korzyść istotną z tej podróży po świecie sztuki, nauki i przemysłu, muszą postępować wedle planu z góry ułożonego, inaczej bowiem na każdym kroku wabiki pełne czaru zwozid będą na manowce i zamącą dokładny obraz całości. Cała wystawa rozpada się na pięć wielkich działów, którym wedle skłonności poświęcić będzie można mniej lub więcej czasu. Pierwszy dział rozpoczyna się wejściem przez bramę monumentalną na placu Zgody i obejmuje wielki i mały Pałac. Przez most Aleksandra przechodzi się do drugiego działu w którym mieszczą się pałace Dekoracji, Mebli, rozmaitych gałęzi przemysłu, Manufaktur narodowych, Dom bretoński, Pałac Ogrodnictwa i Leśnictwa. Tu też, obok mostu Inwalidów umieszczonym będzie oddział leczniczy. Trzeci dział, najbardziej malowniczy, zawiera pałace zagraniczne i liczne atrakcje ugrupowane pomiędzy mostem Inwalidów i mostem Alma, jakoteż pawilon miasta Paryża i pałac Ekonomii społecznej i kongresów. Najdłuższym jest dział czwarty, lecz tu liczne restauracje i kawiarnie pozwolą wypożyczyć i pokrzepić się po dłuższej wędrówce. Dział ten ciągnie się od Sekwany do Szkoły wojskowej i obejmuje Galeryę Maszyn z r. 1889 przekształconą w salę uroczystości, Pałac Elektryczności i Pałac wodny, Pałac agrykultury, Mechaniki, Tkactwa, Min i Metalurgii, Przemysłu chemicznego, Inżynierii, Szkolnictwa, Literatury, Nauki i Sztuki. Złocista wieżę Eiffel otaczają pałace Siamski, Marokański i Saint-Marin, a na lewym brzegu rzeki rozsiadły się pałace: Meksykański, Armii lądowej i morskiej, pałac lasów, polowania i rybołówstwa i wystawa z Creusot. — Piąty dział wreszcie grupuje się około Trokadera, zawierającego wystawę kolonii francuskich, rossyjską, egipską, japońską i chińską, kolonii angielskich, Transwaalską i Indyjską.

(Dokończenie nastąpi).

Puk.

Wiedeń, 31 stycznia. Spirytus (bardzo silnie) 39.60 — 40.—.

Nafta galicyjska niezmienniona.

Cukier surowy 25.45. Tendencja stała.

Wiedeń, 31 stycznia. Targ zbożowy.

(Kursa w koronach i po 50 klg.)

Pszenica na wiosnę 7.93 do 7.94; — na maj-czerwiec — do —; na jesień — do —.

Zyto na wiosnę 6.70 do 6.79; — na maj-czerwiec — do —; na jesień — do —.

Kukurudza na maj-czerwiec 4.27 do 4.28; — na czerwiec-lipiec — do —; na lipiec-sierpień — do —.

Owies na wiosnę 5.37 do 5.38; — na maj-czerwiec — do —; — na jesień — do —.

Rzepak na styczeń-luty — do —; na sierpień-wrzesień 12.00 do 12.10.

Olaj rzepakowy na styczeń-kwiecień 32.50 do 33.50.

Tendencja: mdła.

Pogoda: mglisto.

Budapeszt, 31 stycznia. Targ zbożowy.

(Kursa w koronach i po 50 klg.)

Pszenica na kwiecień 7.76 do 7.77, na październik 7.90 do 7.91.

Zyto na kwiecień 6.43 do 6.44.

Owies na kwiecień 5.06 do 5.07.

Kukurudza na maj 4.97 do 4.99.

Rzepak na sierpień 11.65 do 11.70.

Oferaty na pszenicę: dostateczne.

Chęć kupna: mierna.

Tendencja: spokojna.

Pogoda: mglisto.

Berlin, 31 stycznia. Banknoty austriackie (podług obliczenia procentowego) 84.70, Spirytus 46.80.

Paryż, 31 stycznia. (Giełda wieczorna).

Trzyprocentowa renta 100.37. Mąka 26.25.

Frankfurt, 31 stycznia. Austriackie

Kredyty 235.10, Koleje państwowe 137.69

Alpiny —, Disconto 195.20, Laura 264.90.

Giełda towarowa. Cukier surowy: loco Aussig 25.20 do 25.30, loco Ołomuńiec 23.95 do 24.15, loco Berno-Wiedeń 24.10 do 24.30, za marzec loco Aussig 25.30 do 25.40. Cukier w kostkach: *prima* 86.75 do 87.—, *secunda* 86.25 do 86.50. Spirytus kontyngentowany: loco Wiedeń 39.60 do 40.—. — Nafta kaukaska: *transito* Tryest 15.50 do 16.—, galicyjska przezroczyta 40.50 do 41.50. Ceny w koronach.

Targ zbożowy.

Lwów, 31 stycznia. Pszenica gotowa 7.25 do 7.50, pszenica na termin 6.75 do 7.25, żyto gotowe 5.75 do 6.—, żyto na termin 5.50 do 5.70, owies obroczy gotowy 5.20 do 5.60, owies na termin 5.— do 5.25, jęczmień pastewny 5.— do 5.50, jęczmień browarniczy 6.— do 7.—, groch do gotowania 6.75 do 9.—, wyka 4.40 do 4.80, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, bób 7.— do —, bobik 4.50 do 4.60, hreczka 7.— do 7.20, koniczyna czerwona galicyjska 55.— do 70.—, biała 30.— do 45.—, tymotka 15.— do 18.—, szwedzka — do —, kukurudza 5.90 do 6.10, nowa 5.60 do 5.75, chmiel stary 25.— do 45.—, nowy za 65 kilo — do —, rzepak 11.— do 11.50, groch pastewny 5.50 do 6.—.

Spirytus *paritas* Tarnopol gotowy 15.60 do 17.—, na termin 16.75 do 17.25, warant — do —.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjął w poniedziałek po południu P. Ministra spraw zagranicznych hr. Gołuchowskiego na całogodzinnej osobnej audyencji. W niedzielę przyjął Monarcha na osobnej audyencji P. Ministra wspólnego skarbu Kallaya, oraz na całogodzinnej audyencji P. Ministra sprawiedliwości hr. Spens-Booden, który zdał sprawę o strejku w kopalniach węgla. Również w niedzielę przyjął Najj. Pan na osobnej audyencji P. Ministra handlu hr. Calla, który powrócił właśnie z Sofii.

Wczoraj zebrał się w Pradze subkomitet wykonawczy komitetu młodocześniego celem wypracowania elaboratu dla komisji ugodowej. Na posiedzenie przybył także dr. Kaizl. Również klub szlachty konserwatywnej zebrał się wczoraj na posiedzenie. Konserwa-

tywna szlachta ma wydelegować na konferencję ugodową hr. Palffyego, hr. Bouquoy, hr. Zedwizta i p. Schultza.

Wiedeński korespondent *Czasu* dowiada się, że termin zwołania konferencji — mianowicie na 5 lutego — nie jest jeszcze pewny i może być o jeden lub dwa dni przesunięty.

Politik utrzymuje, iż prawdopodobnym następcą hr. Spens-Booden na stanowisku Namiestnika Morawii jest hr. Wojciech Schönborn, młodszy brat hr. Fryderyka Schönborna.

W sprawie wyboru burmistrza miasta Pragi, *Fremdenblatt* wczorajszy otrzymał wiadomości, że układy co do zawarcia kompromisu w tej sprawie, są bliskie zakończenia. Mianowicie burmistrzem miał zostać Staroczech dr. Srb, natomiast zaś stanowiska obu wiceburmistrzów i administratora dzierżawy podatków spożywczych (akezy), które to urzędy piastowali za dr. Podlipnego Staroczezi, mieli otrzymać teraz Młodoczezi. Tymczasem dzisiejsza depesza donosi, że dr. Srb zrezygnował z dotychczasowych swych urzędów, a nawet złożył urząd członka Rady miejskiej. Widocznie układy kompromisowe się rozbiły.

Znany telegram cesarza Wilhelma w odpowiedzi na życzenia przesłane monarsze w rocznicę jego urodzin przez naczelnego prezesa regencji poznańskiej p. Bittera imieniem ludności W. Księstwa Poznańskiego, w którym to telegramie cesarz wyraża życzenie, aby „razem ze sprawą niemieckiej floty równo się podnosiła i niemiecka sprawa w Księstwie“ eskontują już na swój sposób hakatyści. I tak *Deutsche Ztg.*, w której głównie teraz hakatyzm składa swoje kukiełcze jaja, takie z powodu słów cesarskich wypowiada dezyderaty:

„Ta manifestacja cesarza równa się co do doniosłości słowom monarszym w Malborku i Toruniu w roku 1894. Wtedy to upadła polityka pojednawcza Caprivięgo, polityka grzeszności i ustępstw. Owe dni w Malborku, Toruniu i Warcinie były także urodzinami „Ostmarkenvereinu“. Rząd i niemieczyna podały sobie ręce do walki odpornej. Ale sprawa niemiecka w ciągu 5—6 lat, które od tego czasu minęły, żadnych nie zrobiła postępów. Tymczasem zarówno pod względem wzrostu ludności, jak w dziedzinie ekonomicznej, mianowicie pod względem posiadania ziemi, sprawa polska stała się postępująca. — Dotychczasowa polityka nie odpowiada cesarskiemu życzeniu. Wypowiedział to wyraźnie niedawno „Ostmarkenverein“, stawiając szereg postulatów. Byłoby największą zasługą tego Towarzystwa, gdyby teraz zecheć użyć całego wpływu celem przeprowadzenia własnych swoich żądań. Słowa cesarskie dają mu rekojmię, że u rządu znajdzie zrozumienie dla każdej konieczności.“

Organ HKT. *Alldeutsche Blätter* wynosząc pod niebiosa nowych ministrów Studta i Rheinabena za ich antypolskie mowy w sejmie, podejmuje owe postulaty w następującej formie: Praca tych panów (t. j. ministrów Studta, Rheinabena i naczelnego prezesa Bittera, byłaby oczywiście daleko skuteczniejszą, gdyby się zdecydowano zerwać z pewnymi formułkami i gdyby w myśl naszych, często wyłuszczanych żądań ograniczono Polaków w prowincjach wschodnich a Duńczyków w północnym Szlezewiku pod względem wolności nabywania ziemi. W końcu przeciw konieczności zmusi nas kiedyś do tego rodzaju radykalnych środków.

Dzienniki berlińskie domagają się energicznie wysłania silnego oddziału wojska kolonialnego do Kamerunu, gdzie znowu do wódca wyprawy niemieckiej, porucznik Rudolf Plehn, zginął z ręki buntujących się krajowców. Niedawno temu samemu losowi ulegli Queis i Conrau. Jeżeli zbrodnie te — uolają dzienniki — nie będą pomszczone, doczekają się Niemcy powstania w całym Kamerunie.

Peterb. Wiedom. donoszą: Poruszono projekt pewnego rozszerzenia granic osiedlenia się żydów, celem zapobieżenia zbyt niemu ich skupianiu się w niektórych miejscowościach.

Wedle informacji *Politische Correspondenz* z Rzymu, sekretarz stanu kardynał Rampolla oświadczył, że wiadomość o rozbiściu się planów co do wyjazdu msgr. Tarnassiego do Petersburga jest nieprawdziwa. — Rząd rosyjski nie dał wprawdzie jeszcze odpowiedzi stanowczej, jednakże jest nadzieją, że odpowiedź ta nie będzie nieprzychylną.

Angielskie ministerstwo wojny ogłosiło oficjalnie, że pogłoska, jakoby Ladysmith poddało się, jest nieprawdziwa.

W Londynie sądzą, że klęska pod Spionskop będzie miała doniosłe skutki strategiczne i polityczne. Doniesienie Boerów, jakoby Warren utracił 800 zabitych, 1500 rannych, a

150 wziętych do niewoli, uważają w Londynie za przesadzone. Sfery wojskowe tamtejsze nie są wcale uspokojone telegramem Bullera, że przy przejściu Tugeli nie zginął ani jeden człowiek; pewnym jest bowiem, że przed odwrotem jeszcze Warren utracił co najmniej 700 ludzi.

Dzienniki angielskie podają ogólną liczbę strat angielskich od początku wojny, jednakże z wykluczeniem jeszcze strat w bitwie na Spionskop, na 9550 ludzi. Z tego było 2436 zabitych, 4811 rannych a 2303 jeńców.

Przy walkach nad Tugelą padł między innymi po stronie Boerów były niemiecki porucznik Brusevitz, znany z tego, iż w Karlsruhe w kawiarni palaszem zarabiał na śmierć studenta, za co skazany został na kilkuletnie więzienie; ulaskawiony udał się do Transvaalu.

Wczoraj otwarty został parlament angielski mową tronową, w której nie odbił się bynajmniej pesymistyczny nastrój panujący w całej Anglii. Mowa tronowa ubolewając nad stratą tylu ludzi, wyraża nadzieję, że wojna zakończy się zwycięstwem Anglii. Przyszłość okaże, czy spełnią się te nadzieje i pragnienia; tymczasem jednak położenie na teatrze wojny nie jest pomysłne. Tak dumnie przemawiający gen. Buller, kiedy szedł naprzód ku rzece Tugela obecnie musiał zarządzić zupełny odwrot. Na razie uważają w Anglii ten rozdział wojny za zamknięty i spodziewają się, że generałom Roberts i Kithner otrzymawszy nowe posiłki rozpoczną na nowo kampanię, maszerując wprost do Pretoryi. W Londynie panuje przygnębienie. Wszystkie dzienniki oceniają sytuację nader poważnie, twierdząc, że Anglia znajduje się w epokowym momencie, który może zdecydować o jej stanowisku mocarstwem. *Times* pisze, że kraj musi przygotować się mężnie na katastrofę, jakiej równej nie było w dziejach z wyjątkiem chyba kapitulacji Yorktown! Z tego okazuje się, że w Londynie oczekują lada dzień wiadomości o poddaniu się Ladysmith. *Times* żąda wysłania nowej statystycznej armii. W parlamencie rozpoczęła się dyskusja adresowa. Nie przypuszczają jednak upadku gabinetu, raczej jego wzmocnienia i przekształcenia. W każdym razie świat cały stoi w przededniu niesłychanie ważnych wypadków wielkiego znaczenia.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 31 stycznia. *Wiener Ztg.* ogłasza: Najj. Pan zezwolił na zaliczenie szefa sekeyi hr. Welsershaimba, uwalniającego go równocześnie z posady w Ministerstwie spraw wewnętrznych, do etatu ciała dyplomatycznego mianowicie w II. klasie rangi, i zamianował: hr. Szczena pierwszym a hr. Luetzowa drugim szefem sekeyi w Ministerstwie spraw zagranicznych.

Wiedeń, 31 stycznia. Ministerstwo rolnictwa w myśl §. 17 statutu dla przyboocznej Rady przemysłowej i rolniczej wydało definitywny regulamin dla przyboocznej Rady rolniczej, w którym uwzględniwszy z niektórymi zmianami uchwały ostatniej Rady rolniczej, postanawia, iż odtąd Rada ta ma być zwoływana regularnie co roku na sesję wiosenną i jesienną. Na czas dłuższy przedtem mają się zbierać subkomitety. Tegoroczna wiosenna sesja przyboocznej Rady rolniczej ma być zwołaną w marcu a subkomitety w drugiej połowie lutego.

Wiedeń, 31 stycznia. Dzienniki tutejsze mianowicie *Fremdenblatt*, *N. Fr. Presse*, *Oestereichische Volkszeitung*, *Deutscher Volksblatt* i *Reichswehr* omawiają obszernie cyrkularz wystosowany przez P. Prezydenta Ministrów Koerbera do Naczelników Rządów krajowych. Pisma te podnoszą z naciskiem, że zawarte w tym okólniku zapatrywania odpowiadają nowoczesnym pojęciom o zadaniach administracji państwowej oraz wskazują na to, że wyrażone w okólniku zamiary Rządu kierowane są wyższą ideą. Dzienniki te wyrażają przekonanie, że okólnik ten znajdzie u ogółu publiczności jak najlepsze przyjęcie, z zaznaczeniem w końcu, że zgadza się on w zupełności z programem oświadczeniem obecnego Rządu.

Wiedeń, 31 stycznia. Zmarł tu radca Dworu, profesor Uniwersytetu wiedeńskiego, Knoll.

Praga, 31 stycznia. Ogłoszony o wczorajszym zebraniu konserwatywnej wielkiej własności czeskiej komunikat powiada, iż klub uchwałił czynić zadość zaproszeniu Rządu co do obesłania konferencji pojednawczej i wybrał do niej hr. Palffyego, ks. Fryderyka Schwarzenberga i hr. Bucquoy. Klub oświadcza, iż gotów jest dołożyć wszelkich starań, aby osiągnąć cel zamierzonej akcyi, polegającej na doprowadzeniu do skutku porozumienia pomiędzy ludami, zamieszkującymi Czechy i Morawię i pełen jest otuchy, że te zabiegi, opierające się na zasadzie równoupra-

wnienia ludów, osiągnięte zostaną ku szczęściu i pomyślności zarówno Państwa jak interesowanych krajów koronnych.

Praga, 31 stycznia. Dr. Srb, jak wiadomo przy dotychczasowych trzech z rzędu bezowocnych głosowaniach kandydat Staroczechów na burmistrza m. Pragi, zrezygnował z godności zastępcy burmistrza miasta i członka Rady miejskiej.

Brüx, 31 stycznia. W jednym z szymbów pracuje 3919 robotników, w drugim 324 a w trzecim 283.

Berlin, 31 stycznia. *Nordd. Allg. Ztg.* ogłasza natępujący toast, wniesiony przez Najj. Cesarza Franciszka Józefa podczas obiadu galowego, danego w sobotę w zamku cesarskim w Wiedniu na cześć cesarza niemieckiego w dniu jego urodzin: „Ożywiony uczuciem najgorętszej przychylności i niewzruszonej wierności w przymierzu, piję za zdrowie Mojego wielkiego przyjaciela cesarza Wilhelma“.

Rzym, 31 stycznia. Podług doniesienia dzienników królowa Małgorzata zachorowała na influżę.

Konstantynopol, 31 stycznia. Rząd włoski wystosował *ultimatum* do Porty, w którym powiada, że jeżeli poddana włoska Sylwia Demeli, trzymana w jednym z haremmów konstantynopolińskich nie zostanie do dziś t. j. srody, wypuszczona na wolność, w takim razie Włochy zrywają wszelkie stosunki dyplomatyczne z Turcją. Jak się zdaje jednakże Porta nie dopuści do tej ostateczności i uwolni Sylwię Demeli.

Paryż, 31 stycznia. Na odbytej wczoraj w pałacu elizejskim radzie gabinetowej prezydent ministrów Waldeck-Rousseau opowiedział treść listu, jaki wystosował do arcybiskupa w Paryżu z powodu sprawozdania zamieszczonego w dzienniku *La Croix* o wizycie, jaką arcybiskup złożył Assumpeyoniom. W odpowiedzi na ten list arcybiskup oświadczył, że wizyta jego nie miała charakteru politycznego i zastrzegł się, że nie jest wrogo dla republiki usposobionym. Prezydent ministrów nadmieniał, że w odpowiedzi arcybiskupowi napisze, iż sprawozdanie umieszczone w dzienniku *La Croix* uważa jako niedokładne, bądź co bądź jednak musi zganić tak niezwykły postęp arcybiskupa. Oznajmił mu również, że płace tych biskupów i proboszczów, którzy z powodu wyroku w procesie Assumpeyoniom protestowali, zostały zasuspendowane.

Następnie zajmowała się rada ministrów projektami ustaw dotyczących się obrony kolonii i portów, pomnożenia floty i ułożenia sieci kabli podmorskich.

Paryż, 31 stycznia. Rząd wniósł do Izby przedłożenia w sprawie pomnożenia floty, uzbrojenia portów i wybrzeży obrony kolonii i założenia podmorskiego telegrafu. Na to wszystko żąda 900 milionów franków, która to suma jednak ma być rozłożoną na szereg lat. Specjalnie projekt ustawy co do pomnożenia floty domaga się 476 milionów franków a to na wybudowanie 6 nowych pancerników, 5 krążowców, 29 torpedowców, 112 łodzi torpedowych i 26 łodzi podwodnych. Jako termin wykonczenia nowych okrętów oznaczono r. 1907.

Londyn, 31 stycznia. Stronnictwo irlandzkie uchwaliło głosować za wstawieniem do adresu ustępu, zawierającego życzenie, aby niesłuszna i niesprawiedliwa wojna, zmierzająca do pozbawienia republik południowoafrykańskich wolności, była jak najprędzej ukończona.

Londyn, 31 stycznia. W Izbie gmin wygłosił naczelnik opozycji Bannerman dłuższą mowę, przyjętą w Izbie oklaskami. Mowca dał wyraz głębokiemu przekonaniu, płynącemu z patriotyzmu, który stoi nad wszystkimi stronnictwami, że parlament powinien z całą gotowością popierać rząd w jego zamiarach, i wstrzymać się od krytyki aż do ukończenia wojny. Następnie omawiał stosunki w Kaplandzie, zwracając uwagę na lojalność mieszkańców tego kraju.

Londyn, 31 stycznia. Powzięta dziś uchwała w sprawie połączenia napowrót wszystkich frakcyj stronnictwa irlandzkiego spowodowała w łonie tegoż stronnictwa zupełny rozdział pomiędzy odcieniem nacjonalnym a liberalnym.

Londyn, 31 stycznia. Parowiec z Hamburga „Remus“ rozbił się koło Hovens-reev, 14 ludzi z załogi utonęło, 14 innych wyratowano.

Nowy Jork, 31 stycznia. W Grand Central Palace odbyło się wczoraj olbrzymie zgromadzenie przyjaciół Boerów, pomiędzy którymi było także kilku członków kongresu. Przyjęto jednomyślnie 2 rezolucje, z których jedna domaga się przyznania Boerom zupełnej niezależności, druga zaś wyzywa prezydenta Mac-Kinleya do pośrednictwa w obecnej wojnie. Na zgromadzeniu zebrano dla chorych i rannych Boerów przeszło 5 tysięcy dolarów.

Londyn, 31 stycznia. W Izbie lordów omawiano dziś sprawę adresu w odpowiedzi na mowę tronową. Lord Kimberley wyraził radość, iż rząd może skonstatować dobre stosunki Anglii ze wszystkimi innymi mocar-

stwami. Ataki zaś na rząd są pod tym względem nieusprawiedliwione i pochodzą ząd, iż zbyt wielkie znaczenie przypisuje się głosom prasy zagranicznej, na które prasa angielska niepotrzebnie odpowiada. Lordowi Salisburyemu należy się wprost wdzięczność za to, że doprowadził do porozumienia w długotrwałym sporze z Niemcami co do wysp samońskich. Czasy są niewątpliwie poważne, trudności są, wielkie popełniono nawet błędy, ale błędów nikt uniknąć nie może, a właśnie ze względu na powagę chwili należałoby zaniechać krytyki rządu. Zresztą widocznym celem krytykujących jest tylko usunąć grunt z pod nóg rządowi i ster spraw pochwyć w swoje ręce.

Londyn, 31 stycznia. W Izbie gmin w dalszym ciągu swej mowy Campbell-Bannerman powiedział, że jeżeli się twierdzi, jakoby wojna była nieunikniona, to chce się tylko *ex post* ją usprawiedliwić. Mowca przypomina radę ministeryalną w lecie roku zeszłego odbytą, która dowodzi, że wojna jest wprost spowodowana. (Brawa u opozycji). Wszystko co robiono zmierzało do tego, ażeby Boerów upokorzyć, a prztem niesłychanie mało wiedziano o właściwym stanie rzeczy. — Dalej mowca krytykuje postępowanie generałów angielskich w południowej Afryce i w ogóle administrację wojskową, omawiał depeszę Bullera dowodząc, że niedbalstwo w armii jest wprost niepokojące. Jeżeli rząd chce, ażeby mu przyznać środki dalsze na cele wojenne, to powinien przedstawić stan rzeczy w południowej Afryce z całą otwartością.

Z kolei zabrał głos pierwszy lord skarbu Balfour.

Anglia i Transvaal.

Londyn, 31 stycznia. *Biuro Reutersa* donosi z Sterkstrom pod datą 26 b. m., że kolumna stojąca pod rozkazami generała Kelly-Kenny, dowódcy 6 dywizji, zajęła miejscowość Taubus, znajdującą się na linii pomiędzy Steinsburg a Naauwport.

Londyn, 31 stycznia. Dzienniki wieczorne ogłaszają następującą depeszę z Durban: Przybyły tu z Johannesburga zbieg donosi, że tamtejsza fabryka granatów została zupełnie zniszczoną. Boerowie ponieśli z tego powodu niepowetowaną stratę.

Londyn, 31 stycznia. *Biuro Reutersa* donosi, że brygada Dundonalda dotarła w sobotę do południowego brzegu rzeki Tugela.

Brygada Lyttletona zajmuje jeszcze stanowisko swoje dawniejsze.

Londyn, 31 stycznia. Wedle dalszych raportów straty Anglików podczas operacji nad Tugelą w czasie od 20 do 26 b. m. wyniosła 23 zabitych a 278 rannych. Cyframi temi, jak to jest widocznym, nie są objęte straty, poniesione pod Spionskop.

Urząd wojenny otrzymał wczoraj wieczorem depeszę lorda Roberta z zawiadomieniem, że położenie ciągle jest jednakowe.

Londyn, 31 stycznia. Z Colesberga donoszą: Boerzy odparli ponownie atak Anglików. Po obu stronach, o ile się zdaje, są wielkie straty. Bombardowanie Kimberley trwa dalej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 31 stycznia 1900. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godzina 2 minut 30. Akcje austriackiego Zakładu kredyt. 235-50, Akcje węgierskiego Zakładu kredyt. 188-25, Akcje Anglobanku 124-25, Akcje Unionbanku 155-50, Akcje Länderbanku 118-25, Akcje Bankvereinu 136-50, Akcje Bodencredit 242-50, Akcje galicyjsk. Banku hipotecznego —, Akcje Kolei państwowych 134-10, Akcje Kolei Południowej 24-80, Akcje Tramway A) 142-25, Akcje Tramway B) 137-50, Akcje Akcje Kolei Elbethal 124-75, Akcje Kolei Północnej —, Akcje Kolei Czerniowieckiej 241—, Akcje Alpiny 273-25, Akcje Rima Muranyi 327-50, Akcje Pragskiego Towarzystwa żel. 604—, Akcje Fabryki broni 183—, Akcje Tureckie tytoniowe 138—, Obligacje węgierskiej indemnizacji 93-80, Renta majowa 99-60, Austriacka Renta koronowa 98-65, Węgierska Renta koron. 94-70, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 94-75, 4 pr. Listy Banku krajowego 96—, 4 1/2 pr. l. Listy Banku krajowego 99-50, 4 pr. Listy Banku hipotecznego 91-40, 4 1/2 pr. Listy Banku hipotecznego 98—, 5 pr. Listy Banku hipotecznego 109—, 4 pr. Gal. pożyczki propinacyjne 97-40, 4 pr. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 94-25, 4 pr. Pożyczka miasta Lwowa 91-40, Losy tureckie 125—, Marki 118-10, Ruble 255-50.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowicki.

Nadesłane.

Po 25-letniej praktyce w Atelier dentystycznym m. p. J. Weiss'a i dr. A. Weiss'a, otworzyłem własne Atelier przy ulicy Kopernika 1. 8, I piętro. Z głębokim szacunkiem Emil Pordes.

Instytut dentystyczny Dr. M. Wiktora, znajduje się obecnie przy ul. Kopernika 1. 4 vis-à-vis Wgo Mikolascha.

Tamże wykonuje się plombowanie i rwanie zębów bez bólu sztuczne zęby według najnowszego systemu, nadto leczy się choroby jamy ustnej, nosa, gardła i uszu. Instytut otwarty przez cały dzień.

Przyjechali do Lwowa

dnia 31 stycznia 1900.

HOTEL IMPERIAL

PP. W. hr. Rościszewski z Podola ross., W. hr. Pruszyński z W. Lwina, Z. Janowski z Krakowa, Z. Eastowiecki z Lipnik, A. dr. Krzyżanowski z Krakowa, J. Pogórski z Król. Polskiego, S. Zarowicz z Rudeńka, Dr. Horowitz z Krakowa.

Wystawy i Muzea.

Nieustająca Wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuki pięknych we Lwowie, przy placu św. Ducha 1. 10, pierwsze piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 przed południem do godziny 5 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct. w dniu powszednie 30 ct. — Dla członków wstęp wolny.

Muzeum przemysłowe miejskie otwarte codziennie (z wyjątkiem niedziel) od godziny 9 rano do godziny 3 po południu w niedzielę i święta od godziny 10 rano do godziny 1 z południa. — Biblioteka muzealna otwarta codziennie od godziny 11 przed południem do godziny 3 po południu (w niedzielę i święta od godziny 10 do godziny 1). — Wstęp w dniu powszednie 20 ct., w niedzielę wolny.

Zakład narodowy im. Ossolińskich. Biblioteka otwarta codziennie od godziny 9 rano do godziny 2 po południu z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych. — Gabinet monet i medali polskich otwarty jest dla zwiedzających codziennie w godzinach urzędowych, a nadio we wtorki i piątki także od godziny 3 do 5 po południu.

Ruch pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 1. maja 1899.

(Czas przyjazdu i odjazdu pociągów podany jest podług zegara środkowo-europejskiego).

Table with 4 columns: Pociąg, Do Lwowa przychodzą, Pociąg, Ze Lwowa odchodzą. Lists train schedules with times and destinations.

U W A G A: Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 minut a mianowicie: 12 godz. w czasie środkowo-europejskim 12 godz. 36 minut czasu lwowskiego.

Noona godziny od 6:00 wieczór do 5:59 rano objęte są tłustymi ramkami. Biuro informacyjne c. k. kolei państwowych przy ul. Krasińskich 1. 5 udziela wyjaśnień w sprawach kolejowych, sprzedaje wszelkiego rodzaju bilety jazdy i rozkłady jazdy w formie kieszonkowych.

CENNIK

lwowskiej lzby handlowej przemysłowej

Lwów, dnia 31. stycznia 1900.

I. Akcje za 100 Koron

Table listing various bank shares and their prices, including Banku hip. gal. and Banku gal. dla handlu i przem.

II. Listy zastawne za 100 K.

Table listing interest-bearing notes and their prices, including Banku h. g. 5% w. a. wyl. z 10% pr.

III. Obligacje za 100 K.

Table listing government bonds and their prices, including Gal. funduszu propinac. 4% w. a.

IV. Losy.

Table listing lottery tickets and their prices, including Miasta Krakowa po zł. 20 (40 k.).

V. Monety.

Table listing various coins and their prices, including Dukat cesarski and 20 frankówka.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 30. stycznia 1900.

Table listing exchange rates for various currencies and commodities, including A. Ogólny dług państwa.

Table listing various financial instruments and their prices, including Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr. 160. — 164. —

Table listing various financial instruments and their prices, including Gal. poż. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.

Table listing various financial instruments and their prices, including Czerw. krzyża weg. tow. 5 zł. . . . 22.50 23.50

Rewizje losowań listów zastawnych, obligacyj i losów, przeprowadzają bezpłatnie

Sokal i Lilien

Dom bankowy i kantor wymiany Zlecenia z prowincji załatwiamy odwrotną pocztą bez doliczenia prowizji.

Licytacje.

L. cz. E. 119/99 (7) (723 3-3)

Na żądanie Rafaela Wahla, zastąpionego przez adw. dr. Grossa w Krakowie, odbędzie się dnia 12. lutego 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 22, licytacja dóbr Janowice lwh. 610 ks. tab. krakowskiej objętych, w powiecie wielickim położonych, na których to do- brach niema żadnych przynależności, w szcze- gólności ani żywego ani martwego inwentarza.

Dobra Janowice wystawione na licyta- cję, są ocenione na kwotę 15848 zł. 65 ct., czyli 31697 koron 30 hal.

Najniższa cena wynosi 10565 zł. 77 ct. czyli 21131 k. 54 h., poniżej tej ceny sprze- daż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabu- larny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 27.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgło- sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym ter- minie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mo- głyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowa- nia licytacyjnego powstaną, zawiadamiane bę- dą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądo- wej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VIII.
Kraków, dnia 20. grudnia 1899.

L. cz. E. 776/98 (14) (585 3-3)

Na żądanie powiatowej kasy oszczędno- ści w Dolinie, odbędzie dnia 28. lutego 1900 o godz. 11 przed południem, w sądzie tutej- szym, w biurze Nr. 8, licytacja połowy real- ności lwh. 87, całej realności lwh. 88 ks. gr. gminy kat. Cisów, Jacka Chromyszyna syna Jurka własnych 1/6 części realn. lwh. 11 i 2/8 części realności lwh. 13 ks. gr. gm. kat. Ci- sów Michała Pukasa syna Jacka własnych.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione: połowa realności lwh. 87 na 1270 k. realność lwh. 88 na 34 k., 1/6 część realności lwh. 11 na 92 k. 66 h. 2/8 części realności lwh. 13 na 30 k.

Najniższa cena wynosi połowy realności lwh. 87 — 839 k. 62 h. realności lwh. 88 — 26 k. 54 h. 1/6 części realności lwh. 11 59 k. 76 h. 2/8 części realności lwh. 13 — 23 k. 90 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabu- larny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgło- sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mo- głyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowa- nia licytacyjnego powstaną, zawiadamiane bę- dą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądo- wej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Bolechów, dnia 3. stycznia 1899.

L. cz. E. 1222/99 (6) (267 3-3)

Dnia 1. marca 1900 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. III sądu tutejszego licytacja realności w Bylicach Nr. 35 wyk. hip. 94.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona 3000 koron.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi na 2000 koron.

Warunki licytacyjne i inne odnośne do- kumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgło- sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mo- głyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowa-

nia licytacyjnego powstaną, zawiadamiane bę- dą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądo- wej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi peł- nomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu za- mieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Sambor, dnia 4. stycznia 1900.

L. cz. E. 435/99 (3) (780 2-3)

Na żądanie Maryi Bilokur w Sniatynie, odbędzie się dnia 19. lutego 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienio- nym, w biurze Nr. 3, licytacja realności lwh. 543/IV. ks. gr. gm. kat. Sniatyn objętej, skła- dającej się z parce gr. lk. 294 1/2 i połowy real- ności objętej whl. 542/IV. tej samej gminy kat. składającej się z parce bud. lk. 593.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione a) realność objęta lwh. 543/IV. na 21 zł. 60 ct., b) połowa realności objęta whl. 542/IV. na 40 zł. 75 ct.

Najniższa cena wynosi ad a) 14 zł. 40 ct., ad b) 27 zł. 16 ct., poniżej tej ceny sprze- daż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem przyjmuje się do wiadomości sądu i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabu- larny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przej- rzeć podczas godzin urzędowych w sądzie ni- żej wymienionym, w biurze Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sniatyn, dnia 18. grudnia 1899.

L. cz. E. 1577/99 (2) (734 2-3)

Na żądanie Manuela Fuchsa w Delatynie odbędzie się dnia 20. lutego 1900 o godz. 10 1/2 przed południem, w sądzie niżej wymie- nionym, w biurze Nr. 4 w Delatynie licytacja realności, objętej lwh. 338 ks. gr. gm. Miku- liczyn, Nykoły Chromieniec własnej, wraz z przynależnościami składającymi się z 260 fur krzaków, pary wołów, jednej krowy, jednej jałówki, kossy, dwóch grabi, dwóch widel.

Nieruchomość ta, wystawiona na licyta- cję, jest oceniona na 1515 zł., przynależno- ści zaś na 202 zł. 30 ct.

Najniższa cena wynosi 1144 zł. 86 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabu- larny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupie- nia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgło- sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mo- głyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowa- nia licytacyjnego powstaną, zawiadamiane bę- dą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądo- wej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Delatyn, dnia 11 grudnia 1899.

L. cz. E. XX. 293/99 (15) (10404 2-3)

Dnia 20. marca 1900 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sali Nr. I. sądu tutejszego licytacja realności pod l. k. 900 1/4 z przynależnościami.

Dom z przynależnościami oceniono na 35.403 zł. 50 ct.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 17701 zł. 75 ct.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutej- szym, w biurze Nr. XX.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgło- sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mo- głyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowa- nia licytacyjnego powstaną, zawiadamiane bę- dą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądo- wej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XX.
Lwów, dnia 22. listopada 1899.

L. cz. E. 3127/99 (1) (811 2-3)

Na żądanie Banku wzajemnych ubez- pieczeń „Slavia“ w Pradze zastąpionego przez adw. dr. Blizińskiego odbędzie się dnia 23 lutego 1900 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14. relicytacja realności objętej lwh. 1 ks. gr. gm. kat. Zimnawoda, Pawła i Józefy Moos własnej wraz z przynależnościami.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację, jest oceniona na 2585 zł.

Najniższa cena wynosi połowę ceny sza- cunkowej t. j. 1292 zł. 5 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabu- larny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przej- rzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze kancelaryi Od- działu IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgło- sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym ter- minie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mo- głyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowa- nia licytacyjnego powstaną, zawiadamiane bę- dą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądo- wej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. II., Oddział IV.
Lwów, dnia 7. grudnia 1899.

L. cz. E. 398/99 3 (807 2-3)

Na żądanie Wasyla Szmigla, zastąpionego przez dr. Brodera, odbędzie się dnia 20. lutego 1900 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5, licytacja 3/4 części i 1/8 części realności obję- tej whl. 532 ks. gr. gminy Zbaraż wraz z przynależnościami, składającymi się z konórka.

Nieruchomość ta, wystawiona na licy- tację, jest oceniona na 2625 zł. wraz z przy- należnościami.

Najniższa cena wynosi 2625 zł. a. w., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabu- larny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w są- dzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgło- sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym ter- minie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mo- głyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowa- nia licytacyjnego powstaną, zawiadamiane bę- dą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądo- wej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi peł- nomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu za- mieszkałego.

Wyznaczenie terminu relicytacyjnego na- leży zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nierucho- mości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zbaraż, dnia 19. stycznia 1900.

L. cz. E. 357/99 (4) (808 2-3)

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Zbarażu, zastąpionego przez adw. dr. Ste- na, odbędzie się dnia 6. lutego 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienio- nym, w biurze Nr. IV. licytacja połowy real- ności objętej lwh. 787 ks. gr. gm. Zbaraż.

Nieruchomość ta, wystawiona na licyta- cję, jest oceniona na 225 zł.

Najniższa cena wynosi 112 zł. 50 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabu- larny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupie- nia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgło- sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mo- głyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowa- nia licytacyjnego powstaną, zawiadamiane bę-

dą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądo- wej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego na- leży zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nierucho- mości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zbaraż, dnia 17. stycznia 1900.

L. cz. E. 436/99 (9) (738 2-3)

Dnia 23. lutego 1900 o godz. 9 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymie- nionym w biurze Nr. 2, licytacja realności lwh. 458 Głogów objętej a Chaima Neuman- na własnej.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 434 koron.

Najniższa cena wynosi 289 kor. 36 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas go- dzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Głogów, dnia 16 stycznia 1900.

L. cz. E. 1370/99 (3), E. 1378/99 4,

E. 1393/99 4, E. 1421/99 5 (671)

W sądzie tutejszym w biurze Nr. 8 od- będzie się w dniu 27. lutego 1900 o godz. 9 przed południem licytacja następujących nieru- chomości: 1) połowy i 1/3 części z drugiej połowy realności objętej lwh. 172 gm. Lisko, ocenionej na 46 zł. 67 ct.

2) 1/4 części realności objętej whl. 172 gminy Średnia wieś, ocenionej na 82 zł.

3) połowy realności objętej w. h. l. 89 gm. Bezmichowa górna, ocenionej na 1095 zł. 75 ct.,

i 4) a) całej realności objętej whl. 103 gm. Ropienka, ocenionej na 542 zł.,

b) połowy realności objętej w. h. l. 74 gm. Ropienka, ocenionej na 72 zł. 50 ct.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi co do ruchomości pod 1) 31 zł. 11 ct., pod 2) 54 zł. 66 ct., pod 3) 730 zł. 50 ct., pod 4) ad a) 361 zł. 32 ct., ad b) 48 zł. 16 ct.

Warunki licytacyjne i inne odnośne do- kumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w oddziale kancelaryjnym Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgło- sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mo- głyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowa- nia licytacyjnego powstaną, zawiadamiane bę- dą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądo- wej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Lisko, dnia 14. stycznia 1900.

L. cz. E. 1459/99 4 E. 1513/99 4 (802)

W sądzie tutejszym, w biurze Nr. 8, odbędzie się w dniu 2. marca 1900 o godz. 9 rano licytacja następujących nieruchomości: 1) realności wyk. hip. 25 gm. Brelków, ocenionej na 1297 zł., 2) połowy realności wyk. hip. 24 gminy Posada liska ocenionej na 277 zł. 20 ct. a. w.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi co do ruchomości pod 1) 64 zł. 66 ct., pod 2) 138 zł. 60 ct. w. a.

Warunki licytacyjne i inne odnośne do- kumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w oddziale kancelaryjnym Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgło- sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym ter- minie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mo- głyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowa- nia licytacyjnego powstaną, zawiadamiane bę- dą o dalszych wydarzeniach tego postępowania, jedynie przez przybicie na tablicy sądo- wej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu ni- żej wymienionego i nie wskażą temuż są- dowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Lisko, dnia 15. stycznia 1900.

L. cz. E. 464/99 (8) (804 1—3)

Na żądanie p. Michała Kohna w Zaleszczykach, odbędzie się dnia 2. marca 1900 o godzinie 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6 licytacja realności wyk. hip. l. 290 ks. gr. gm. kat. Kołodrobka.

Nieruchomość, wystawiona na licytację jest oceniona na 4250 zł. a w.

Najniższa cena wynosi 2833 zł. 32 ct. a. w., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zaleszczyki, dnia 22. listopada 1899.

L. cz. E. 1075/99 (5) (803)

Dnia 2. marca 1900 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 5, sądu tutejszego licytacja połowy realności lwh. 264 ks. gr. gm. Oświęcim z przynależnościami.

Ogród z przynależnością oceniono na 824 koron.

Najniższa cena wynosi 549 k. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Oświęcim, dnia 2. stycznia 1900.

L. cz. E. 1469/99 4 (801)

Na żądanie Jakóba Waarenhaupta w Bochni, odbędzie się dnia 2. marca 1900 o godzinie 9 rano sala 8, licytacja realności l. whl. 48 gm. ny Bogucice, ocenionej na 7336 zł. Najniższa cena 5234 zł., poniżej takowej sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta do przejrzania biuro 12.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bochnia, 20. grudnia 1899.

L. cz. E. 886/99 (4) (496)

Na żądanie Wilhelma Breitmeiera we Lwowie, odbędzie się dnia 1. marca 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. V. licytacja 2/27 części lwh. 675 i 1/12 whl. 823 kg. Tustanowice, Adama Wabz własnych.

Nieruchomości wystawione na licytację, są ocenione 2/27 whl. 675 na 602 zł. 59 ct., 1/12 whl. 823 na 127 zł. 98 ct.

Najniższa cena wynosi za 2/27 whl. 675 kwotę 401 zł. 79 ct., za 1/12 whl. 823 kwotę 85 zł. 32 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. V.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. sąd powiatowy, Oddział V.
Drohobycz, dnia 28. października 1899.

L. cz. E. 1140/99 (3) (495)

Na żądanie Stanisława Turowicza w Drohobycz, odbędzie się dnia 1. marca 1900 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. V, licytacja realności lwh. 189 i 1/3 części realności lwh. 71 i 3/5 whl. 233 ks. gr. gminy Schodnica, Danyły Danyłuka własnych.

Nieruchomości wystawione na licytację,

są ocenione whl. 189 na 504 zł. 37 ct. 1/2 whl. 71 na 124 zł. 79 ct., 3/5 whl. 233 na 2100 zł. 75 ct.

Najniższa cena wynosi za realność whl. 189 — 336 zł. 24 ct., za 1/3 whl. 71 — 83 zł. 18 ct., za 3/5 whl. 233 — 1400 zł. 50 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. V.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Drohobycz, dnia 15. października 1899.

L. cz. E. 880/99 (3) (781 1—3)

Na żądanie Komercyjnego Zakładu kredytowego w Sniatynie, odbędzie się dnia 5. marca 1900 o godzinie 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3, licytacja realności objętej lwh. 623 ks. gr. gm. kat. Zadubrowce składającej się par. bud. lk. 102 i gr. 12-2.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 145 zł.

Najniższa cena wynosi 96 zł. 67 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sniatyn, dnia 20. stycznia 1900.

L. cz. E. 439/99 (4) (316)

Na żądanie Towarzystwa wzajemnego kredytu w Dębicy, odbędzie się dnia 2. marca 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w b. Nr. 9, licytacja połowy realności lwh. 237 ks. gr. gminy kat. Niedźwiada, Maryanny Wilgockiej własnej wraz z przynależnościami, składającymi się z domu i stodoły.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 462 zł. 50 ct., przynależności zaś na 47 zł. 50 ct.

Najniższa cena wynosi 340 zł. a. w., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Repeyce, dnia 14. grudnia 1899.

L. cz. E. 1076/98 (16) (555)

Na żądanie p. Michała Riegera w Bohoroczana, odbędzie się dnia 2. marca 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8 w Czortkowie licytacja a to: a) 1/2 realności objętej lwh. 417 i b) 1/3 części realności objętej w. hl. 420 ks. gr. gminy kat. Czortków z Wygnanką z pn.

Nieruchomości wystawione na licytację, są ocenione a to: realność ad a) na 195 złr., zaś ad b) na 223 zł. 33 ct.

Najniższa cena wynosi przy realności lwh. 417 — 100 zł., zaś realności lwh. 420 112 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabu-

larny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. VIII.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Czortków, dnia 20. grudnia 1899.

L. cz. E. 4299 (821 1—3)

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Sanoku, odbędzie się dnia 15. lutego 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2, licytacja I) ciała hip. whl. 295 z wyjątkiem parc. bud. 201 i stojącej na niej stodoły, II) połowy ciała hip. whl. 296, III) 1/4 części ciała hip. whl. 297, IV) całego ciała hip. whl. 331, V) połowy ciała hip. whl. 332, i IV) 1/4 części ciała hip. whl. 333.

Nieruchomości wystawione na licytację, są ocenione I) 979 zł. 15 ct., II) 45 zł. 49 1/2 ct., III) 24 zł. 18 ct., IV) 563 zł. 43 ct., V) 9 zł. 22 ct., VI) 36 zł. 1/2 ct.,

Najniższa cena wynosi ad I) 611 zł. 10 ct., ad II) 26 zł. 32 ct., ad III) 16 zł. 12 ct., ad IV) 374 zł. 44 ct., ad V) 6 zł. 14 ct., ad VI) 24 zł. a. w., poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości, dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Dynów, dnia 15. grudnia 1899.

L. cz. E. 596/98 (17) (825)

Na żądanie Katarzyny Makuch, odbędzie się dnia 1. marca 1900 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3. w Zborowie relicytacja realności objętej lwh. 931 gminy kat. Pomorzany, Dmytra Horszyńskiego własnej.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 375 zł.

Najniższa cena, wynosi 187 zł. 50 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Zborów, dnia 5. stycznia 1900.

Upadłości.

L. cz. S. IV. 1/00 (1) (728 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach ogłasza wdrożone postępowanie konkursowe do majątku Markusa Schanera nieprotokołowanego kupca w Lanckoronie zamieszkałego, a to do całego ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, i do nieruchomości majątku, po-

łożonego w krajach, w których ustawa z dnia 25. grudnia 1868 Dz. p. p. z roku 1869 Nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Władysław Jaroszewski, e. k. Radca Sądu krajowego w Kalwarii, tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. adw. dr. Dawid Förster w Kalwarii.

Celem potwierdzenia i ustanowionego przez Sąd, lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy tudzież obrania wydziału wierzycieli, wyznacza się termin na dzień 8. lutego 1900 o godzinie 9 przed południem w biurze komisarza konkursowego, na którym stawić się mają wierzyciele z dokumentami, roszczenia ich wykazującymi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby o takowe nawet spory wytoczonymi były, powinni takowe do dnia 23. marca 1900, stosownie do przepisów ustawy konkursowej, unikając szkodliwych następstw także zagrożonych, w sądzie obwodowym lub u komisarza konkursowego zgłosić, i na terminie w dniu 28. marca 1900 o godzinie 9 przed południem odbyć się mającym przed komisarzem konkursowym do likwidacji i do uporządkowania podać.

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 u. k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawiadamianie trzymają.

Zgłoszonym i na ogólnym terminie stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny wybór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanczewo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Wierzyciele, którzy w Lanckoronie lub w pobliżu nie mieszkają, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika także zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzezczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt zastaliby kurator ustanowiony.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 24. stycznia 1900.

L. cz. S. 1/00 (790 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie oddział V. wskutek decyzji e. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie, z dnia 10. stycznia 1900 l. cz. R. III. 6/900 (1) na zasadzie §. 62 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Michała Weissbergera a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach w których ord. konk. z dnia 25. grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się p. e. k. radcę sądu krajowego Bolesława Działotę a tymczasowym zarządcą masy p. W. Kahanego adw. w Rzeszowie.

Wierzyciele wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 8. lutego 1900 o godz. 10 rano przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 24. lutego 1900 w e. k. sądzie obwodowym w Rzeszowie, według przepisu ordynacji konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili a na terminie w dniu 8. marca 1900 r. o godz. 10 rano w biurze komisarza konkursowego oznaczonym uwierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensyje swoją zgłoszą a na owym terminie będą obecni przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Dal ze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacji oznaczony jest zarazem terminem co do układow z wierzycielami.

Rzeszów, dnia 27. stycznia 1900.

L. cz. S. 1/98 20 (763 2—3)

C. k. Sąd obwodowy Oddział V. w Rzeszowie po myśli §. 155 ustawy konkursowej znosi konkur. do majątku Sary Trinczer uchwałą z dnia 14. maja 1898 L. cz. S. 1/98 1 otwarty.

Rzeszów, dnia 13. stycznia 1900.

Do likwidacji dodatkowo zgłoszonych pretensji w sprawie konkursowej Mandla i Jakóba Wolfa Bandlerów wyznacza się w myśl §. 123 ust. konk. termin na dzień 20 lutego 1900 o godzinie 10 przed południem w B. Nr. 2.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Stanisławów, dnia 11 stycznia 1900.

Konkursa.

(759 2-3)

Na podstawie rozporządzenia c. k. krajowej Rady szkolnej z dnia 16. stycznia 1900 l. 555 rozpisuje podpisana dyrekcja konkurs na posadę nauczyciela zawodowego dla nauki snycerstwa i modelowania przy c. k. szkole zawodowej przemysłu drzewnego w Kołomyi. Posada ta obsadzona będzie na podstawie umowy, a remuneracja roczna do niej przywiązana wynosi 2000 Koron.

Należycie udokumentowane podania o nadanie tej posady należy wnieść do podpisanej dyrekcji najdalej do końca lutego b. r.

C. k. dyrekcja szkoły zawodowej przemysłu drzewnego. Kołomyja, dnia 27. stycznia 1900.

L. 2736/99. (818 1-3)

KONKURS.

Na mocy postanowień §§. 4 i 5 ustawy z dnia 2. lutego 1891 roku i uchwały sejmowej z dnia 10. maja 1893 r. l. 859/5 rozpisuje się konkurs na posadę lekarza okręgowego, z siedzibą w Medyce, miejscowości, w której jest stacja kolei, z płacą 700 zł. rocznie i ryczałtem na koszt służbowych podróży w kwocie 300 zł. na rok.

Do sanitarnego okręgu w Medyce przydzielonych jest 15 gmin, z ludnością 13.082 dusz, na obszarze 152 94 kilometrów kwadratowych.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę muszą, prócz dostatecznej fizycznej zdadności, stwierdzonej świadectwem c. k. lekarza powiatowego, posiadać warunki:

1. prawo obywatelstwa austriackiego;
2. dyplom doktora medycyny, uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej;
3. nieskazitelny charakter;
4. znajomość języków krajowych;
5. praktykę najmniej dwuletnią w zawodzie lekarskim, oraz
6. przyjąć na siebie obowiązek utrzymywanie apteki domowej.

Między kandydatami będą mieli pierwszeństwo ci którzy wykazują się dwuletnią służbą w szpitalu powszechnym po uzyskaniu dyplomu doktorskiego, albo egzaminem fizykalnym.

Podania wnieść należy do podpisanego Wydziału powiatowego w terminie do dnia 1. marca b. r.

Z Wydziału Rady powiatowej. Przemyśl, dnia 29. stycznia 1900.

L. cz. 4516. (827)

K o n k u r s.

Celem osadzenia w obrębie c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcji skarbu kilku posad adjunktów podatkowych w XI. klasie rangi z systemizowanymi polorami służbowymi, oraz z obowiązkiem złożenia kaucji służbowej w wysokości tysiąca dwustu (1200) koron — rozpisuje się niniejszym konkurs.

Ubiegający się o powyższe posady mają wnieść należycie udokumentowane podania w przeciągu czterech tygodni w przepisanej drodze służbowej do c. k. krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie udowadniając, że posiadają przepisane wymogi, a w szczególności że złożyli z dobrym postępowaniem egzamin przepisany dla służby przy c. k. Urzędach podatkowych, oraz że władają obydwoma językami krajowymi i językiem niemieckim w mowie i piśmie.

Również winni kompeteni podać czy i z którymi tytejszokrajowymi urzędnikami skarbowymi, w czynnej służbie pozostającymi, są spokrewnieni, lub spowinowaceni.

Ukwalifikowani podoficerowie armii, marynarki, obrony krajowej i żandarmerji, którzy posiadają wymogi przepisane ustawą z dnia 19. kwietnia 1872 (dz. u. p. Nr. 60).

tego 1891 (dz. u. p. Nr. 31), a mianowicie: 1) przepisane studia, tj. niższe gimnazjum lub niższą szkołę realną albo z nimi na równi stojący wojskowy zakład wychowawczy,

2) wykazaną się odbytą 6 miesięczną praktyką próbną przy jednym z Urzędów podatkowych i egzaminem podatkowym z dobrym postępowaniem, i którzy

3) mogą zadość uczynić obowiązkowi złożenia przepisanej kaucji służbowej i wykazaną, że władają obydwoma językami krajowymi i językiem niemieckim w mowie i piśmie, będą mieli przy rozdawaniu posad adjunktów podatkowych pierwszeństwo przed innymi kompetentami.

Podoficerom ukwalifikowanym, którzy nie ukończyli IV. klasy szkół średnich jednak posiadają resztę przepisanych wymogów będzie nadana z kolei między praktykantami podatkowymi tylko każda czwarta posada adjunkta podatkowego.

Kandydaci, którzy wnieśli podania do konkursu, obwieszczonego w dzienniku ogłoszeń c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 23. stycznia 1899 Nr. 2, nie potrzebują swych podań odnawiać.

C. k. krajowa Dyrekcja skarbu. Lwów, dnia 24. stycznia 1900.

L. 2935/899. (819 1-3)

KONKURS.

Na mocy postanowień ustawy z dnia 2. lutego 1891 nr. 17 Dz. u. kr. i oraz zarządzenia Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1899 l. 79.298 rozpisuje się niniejszym konkurs na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Mościskach a to dla okręgu sanitarnego obejmującego 20. okolicznych gmin i obszarów dworskich z ludnością 14.285.

Obowiązki lekarza okręgowego określone są szczegółowo w ustawie z dnia 2. lutego 1891 nr. 17 Dz. u. kr. jakoteż w przepisach wykonawczych do tejże ustawy i w Instrukcji służbowej dla lekarzy gminnych i okręgowych (nr. 83 i nr. 84 Dz. u. kr. z r. 1891).

Do posady lekarza okręgowego z siedzibą w Mościskach przywiązana jest roczna płaca w kwocie 1000 K. i roczny ryczałt na koszt obowiązkowych podróży w kwocie 600 K.

Ubiegający się o powyższą posadę lekarza okręgowego mają wnieść odnośne podania swoje najdalej do końca lutego b. r. i w tychże wierzytelnie wykazać:

- 1) prawo obywatelstwa austriackiego;
- 2) dyplom doktora medycyny, uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej;
- 3) praktykę najmniej dwuletnią w zawodzie lekarskim;
- 4) dostateczną zdadność fizyczną do pracy zawodowej stwierdzoną świadectwem dotyczącego c. k. lekarza powiatowego;
- 5) znajomość języków krajowych i wreszcie
- 6) nieskazitelny charakter.

Z Wydziału Rady powiatowej. Mościska, dnia 20. stycznia 1900. Sekretarz. Prezes. Jabłoński. Stadnicki.

Zl. 13232/B. H. ex 1899 (815) Verlautbarung.

Im Finanzconcepts-Dienst der bosnisch-hercegovinischen Landesverwaltung werden demnächst mehrere Conceptsadjunkten-Stellen der X. Diätenklasse mit 1100 fl. Gehalt und 200 fl. Zulage, zusammen 1300 fl.; ferner mehrere Finanz-Conceptspraktikanten-Stellen mit dem Adjutum von 800 fl. zur Besetzung gelangen.

Die Bewerber um diese Stellen haben ihre mit dem Taufscheine (Geburts-Zeugnis), dem Maturitäts-Zeugnisse, dem Absolutorium über die absolvirten juridischen Studien, den Staatsprüfungs-Zeugnissen (Rigorosum), dem Zeugnisse über ihre physische Tauglichkeit, ferner mit der Angabe ihrer Sprachkenntnisse versehenen Gesuche an die Landesregierung in Sarajevo zu richten. Von den bereits im Staatsdienst stehenden Bewerbern sind diese Gesuche im Wege ihrer vorgesetzten Behörden zu überreichen.

Gesuche unterliegen der bosnischen Stempelgebühr von 40 kr.; die mit österreichischen Stempelmarken ordnungsgemäß gestempelten, in Österreich ausgestellten Urkunden als Beilagen unterliegen nur insofern keiner weiteren bosnisch-hercegovinischen Stempelgebühr, als nach Massgabe des

bosnisch-hercegovinischen Stempel- und Gebührensatzes keine höhere als die bei der Ausstellung in Österreich erfüllte Gebühr zu entrichten ist, und würde dieser eventuell entfallende Ergänzungsstempel von der bosnisch-hercegovinischen Landesverwaltung nachträglich eingehoben werden.

Die in Ungarn ausgestellten Urkunden als Beilagen sind nachstehenderweise auch mit bosnisch-hercegovinischen Stempelmarken zu versehen, und zwar:

Heimatschein, Taufschein (Geburts-schein), ärztliches Zeugnis mit 40 kr., Maturitäts-Zeugnis und Absolutorium mit 10 kr., Verwendungszeugnisse, ausgestellt von öffentlichen Behörden, mit je 1 fl., sonstige mit 40 kr., Semestralzeugnisse mit 10 kr.

Sonstige Urkunden, Schriften und amtliche Ausfertigungen, die ausser der Verwendung zu Beilagen einer Gebühr nicht unterliegen, sind mit bosnisch-hercegovinischer Stempelgebühr per 10 kr. zu versehen.

In Ermanglung bosnisch-hercegovinischer Stempelmarken ist der entsprechende Geldbetrag beizuschliessen.

Sarajevo, im December 1899. Landesregierung für Bosnien und die Hercegovina.

L. cz. 367 pr. (812)

K o n k u r s.

Celem obsadzenia dla służby w dziale podatków stałych I. instancji w obrębie c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcji skarbu trzech posad starszych radców skarbu w VI. kl. ragi, pięciu ewentualnie osmu posad radców skarbu w VII. klasie rangi i szesnastu ewentualnie dwudziestu czterech posad starszych inspektorów podatków w VIII. klasie rangi z systemizowanymi polorami służbowymi.

Odnosne podania, zaopatrzone w dowody prawnie przepisanych wymogów, tudzież znajomości języków krajowych i języka niemieckiego, mają być wniesione w przeciągu czterech tygodni do Prezydium c. k. krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie w przepisanej drodze służbowej.

W podaniach należy wykazać, czy i w jakim stopniu są kompetenci spokrewnieni lub spowinowaceni z tutejszokrajowymi urzędnikami skarbowymi w czynnej służbie.

Lwów, dnia 26. stycznia 1900.

Wyroki prasowe.

31. 14 (513) Das f. l. Landes- als Preßgericht in Linz hat mit dem Erkenntnis vom 16. Jänner 1900, Pr. 32, die Weiterverbreitung der Nummer 8 der Zeitschrift: „Singer Volksblatt“ von 12 Jänner 1900 wegen des Artikels: „Katholische Vereine“ in der Stelle von „Er müsse an bis „die Arme zu greifen“ nach §§. 491 St. G. und Art. V des Gesetzes vom 17. December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das f. l. Landes- als Preßgericht in Graz hat mit dem Erkenntnis vom 15. Jänner 1900, Pr. IV 3, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Grazzer Wochenblatt“ vom 14. Hartung (Jänner) 1900 wegen des Artikels: „Los von Rom“ in den Stellen von „Am bredesten“ bis „Brückenpfeiler“ und von „Los von jener“ bis „Baron Hügel“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das f. l. Kreis- als Preßgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnis vom 16. Jänner 1900, Pr. IV 2/2, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Posel z Podhori“ wegen des Artikels: „Nase slepa spravednost“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das f. l. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnis vom 16. Jänner 1900, Pr. 14, die Weiterverbreitung der Nummer 3 der Zeitschrift: „Deutsche Volkswacht“ vom 10. Jänner 1900 wegen der Stellen von „und trotz des“ bis „gejunger ist“ und von „Es wird dies“ bis „möglich sein“ des Artikels: „Die Arbeiterbewegung in Oesterreich und die verschiedenen deutschen Parteien“ nach §§. 302 und 305 St. G. verboten.

Das f. l. Kreis- als Preßgericht in Tábor hat mit dem Erkenntnis vom 16. Jänner 1900, Pr. 1, die Weiterverbreitung der Nummer 3 der Zeitschrift: „Hlasy z Podripka“ vom 12. Jänner 1900 wegen der Stelle von „Clavek, tenz“ bis „zaradnem“ und von „Muzeme“ bis „provedena“ des Artikels: „Z nezalosty zakona a povahy naroda nach §. 300 St. G. verboten.

Das f. l. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnis vom 16. Jänner 1900, Pr. 1 5/1, die Weiterverbreitung der Nummer 11. der Zeitschrift: „Morawska orlice“ vom 16. Jänner 1900 wegen der Stellen

von „O prve pronesl panownik“ bis „musi byti uskutenen“ und von „Sobotni wyroky panownikovy“ bis „oblaseni kontrolnim“ des Artikels: „Cisar a delegati cesti“ nach §. 65 a St. G. verboten

Kuratele.

L. cz. L. 7/99 5 (704 2-3)

Justynę Seniuk z Germakówki uznano bezwłasnowolną z powodu głupkowatości, a kuratorem dla niej ustanowiono Wasyla Burdejnego z Germakówki.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Mielnica, dnia 11. listopada 1899.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 9.679,00

OBWIESZCZENIE

Ze względu na obecny stan zarazy pyskowej i racicowej w kraju i celem zapobieżenia dalszemu jej szerzeniu się, tudzież w celu rychłego jej stłumienia, c. k. Namiestnictwo na podstawie §. 26. ogólnej ustawy o chorobach stadnych z r. 1880 Dz. u. p. Nr. 35 i 36, znosząc równocześnie swe rozporządzenie z 16 stycznia 1900 L. 4441 wcieli do zapowietrzzonej przestrzeni kraju następujące obszary:

1. z powiatu politycznego Kolbuszowa gminy z przysiółkami i obszary dworskie:

Brzeżówka, Klapówka, Kolbuszowa, Kolbuszowa dolna i górna, Nowa wieś, Swierczów, Weremia i Zarebki.

2. z powiatu politycznego Pilzno gminy z przysiółkami i obszary dworskie:

Borowa, Czarna, Dobrków, Dulczówka, Głowaczowa, Gołęczyna, Jawornik, Mokre, Mokrzec, Parkosz, Pilzno, Pilzmoniek, Słotowa, Strzegocice i Zdziary.

3. z powiatu politycznego Ropczyce gminy z przysiółkami i obszary dworskie:

Borek mały i wielki, Boreczek, Braciejowa, Brzyzna, Hechły, Glnik, Gnojnicza, Góra Ropczycka, Gumniska Fox, Iwierzyce, Kawęczyn sędziszowski, Kazodrza, Mała, Ni zwia-da, Nockowa, Ocieka, Okonin, Olchowa, Ostrów, Pietrzejowa, Podgródzie, Przedmieście sędziszowskie, Ropczyce, Sędziszów, Sielec, Skrzyszów, Wiercany, Wiszniowa, Witkowiec, Wola Ługowa i piaskowa, Zagórzyce i Zdziary.

4. z powiatu politycznego Rzeszów gminy z przysiółkami i obszary dworskie:

Babice, Będowa rzeszowska, Boguchwała, Bratkowiec, Budy, Bzianka, Lipne, Lutoryż, Mrowla, Niechobrz, Nosówka, Raclawówka, Wola zgłobieńska, Swileza, Zarzyce, Zgłobień i Zwierzycza.

5. z powiatu politycznego Strzyżów gminy z przysiółkami i obszary dworskie:

Czudec, Nowa Wieś Czudecka, Przedmieście Czudeckie i Wyżne.

Te obszary są zamknięte dla wprowadzania i wyprowadzania żywych zwierząt racicowych (bydła rogatego, owiec, kóz i świń) bez różnicy wieku.

W tym obszarze zamkniętym wzbronionem jest:

1. Odbywanie targów oraz wy-taw na zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy i świnię).

2. Ładowanie i wyladowywanie tych zwierząt na wszystkich stacjach kolejowych, leżących w zamkniętych okręgach.

Przewóz zwierząt racicowych przez zamknięte obszary dozwolony jest wyłącznie koleją i to bez przeładowania.

Obrót wewnętrzny w obszarze zamkniętym dozwolony jest o tyle, o ile właściwe starostwa z powodu wybuchu zarazy pyskowej i racicowej w pewnych miejscowościach nie wydały specjalnych zarządzeń ograniczających.

Starostwa w Kolbuszowej, Pilźnie, Ropczycach, Rzeszowie i Strzyżowie, upoważnione są udzielać w wypadkach uwzględnienia godnych pozwoleń na przywóz zwierząt racicowych, celem aprowizacji większych miejsc konsumcyjnych rejonu zamkniętego na natchmiastową rzeź przy zachowaniu przepisów ogólnych o ruchu tych zwierząt i przy zarządzeniu właściwych środków ostrożności.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, które wchodzi w wykonanie dnia następnego po ogłoszeniu w urzędowej „Gazecie lwowskiej“, będą karane według §. 45 ust. z dnia 24. maja 1882 (Dzien. ust. pań. Nr. 51).

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 30. stycznia 1900.

EDYKT.

Dla następujących, niżej wymienionych, od lat przeszło 30 niepodjętych depozytów sądowych, wyznacza się w myśl nadw. dekretu z 30. października 1802 zb. u. s. Nr. 522 i nadw. dekretu z 6. stycznia 1842 zb. u. s. Nr. 587 czasokres jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni, w przeciągu którego to czasokresu uprawnieni swe prawa do tychże depozytów zgłosić i wykazać mają, w przeciwnym bowiem razie walory funduszowi przypadłości przyznane, zaś prywatne dokumenta w registraturze sądowej do aktów złożone zostaną. — Czasokres powyższy liczy się od dnia trzeciego po ogłoszeniu niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej” jako urzędowej.

Miesiąc i dzień złożenia	Liczba zlecenia sądowego	Wymienienie składcy i masy	Przedmiot																		
			gotówka		obligacje		książeczka kasy oszczędności		prywatne zapisy długu		kosztowności i inne przedmioty										
			złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.									
6/12 1858	4/12 1858	Wierzycieli realności N. C. 177 i 178 w Stanisławowie	84
17/9 1859	11/9 1859	Helwin Kreide contra Edward Marcinek	2	53
18/7 1867	18/7 1867	Masa spadkowa po Macieju Harasiewicz	20
2/5 1860	29/4 1860	Teodor Agopsowicz contra Pańko Romak pto 50 złr.	2
22/9 1862	14/2 1862	Akselrad Sime contra Franciszka Filipowska	1	15
23/7 1869	23/7 1869	Marya Borkowska contra Wilhelmina Gerstmann	7	50
19/11 1866	1/12 1866	Kuratelną masę Horbaty Luć książeczka kasy oszczędności w Stanisławowie Nr. 3253	9	65
18/12 1866	19/12 1866	Birer Nuchim contra Meral Majer	2
13/12 1867	31/12 1867	Baiser Franciszka i Marya	68	88
10/12 1860	1/10 1860	Spadek po Józefie Bojarskim, książeczka tut. kasy oszczędności Nr. 814	59	79
19/11 1866	14/11 1866	Masa spadkowa Józefa Bazyłków	32
1/6 1865	7/3 1865	Bogad Jonas contra Leib i Nuchim Horowitz	15
10/8 1865	16/2 1865	Masa spadkowa Michała Budzanink, książeczka tut. kasy oszczędności Nr. 3391	60	57	.	.	.	8	30	223
1840	28/10	Moses i Feiga Klaar
30/4 1864	25/4 1864	Masa sporna Ołeksy Drigitta	56
10/7 1866	27/6 1866	Masa sporna Reisel Eigenfeld contra Marcin Składziej	1	06
21/5 1858	27/2 1858	Kuratelną masę Andrzej Dębicki, książeczka tut. kasy oszczędności Nr. 3245	1	52 1/2	.	.	.	26	98
3/5 1858	26/4 1858	Masa sporna Fluhr Schmerl
27/10 1865	31/10 1865	Masa sporna Füller Kornela contra Masłowska Aniela	30
4/4 1862	2/4 1862	Masa spadkowa Stanisław Grudziński, książeczka kasy oszczędności Nr. 3264	17	71
28/4 1862	26/4 1862	Wierzyciele realności Nr. 35 3/4	5
4/10 1864	20/9 1864	Wierzyciele realności w Pasiecznej	19
21/10 1861	16/10 1861	Wierzyciele realności Nr. 126/127 3/4	5
9/7 1869	8/6 1869	Wierzyciele realności Nr. 95 w Knihininie	110	1100
2/2 1869	11/2 1869	Masa sporna Racheli Horowitz contra Jakób Reischer	15	50
17/11 1866	10/4 1866	Hrynyszyn Jurko	10
14/3 1863	14/5 1863	Masa Antoniego Hirscha	4169	25
14/5 1869	17/2 1863	Jaworski N., papierośnica wartości	10
19/5 1849	16/34	Masa spadkowa Isetscheskul Eugeniusz	76
7/2 1840	349	Masa sporna Krzczunowicz August contra Markus Horowitz	1	56 1/2
9/11 1866	28/10 1866	Masa spadkowa Michała Kirylaka	5
7/1 1852	7017	Kleinfeld Dawid contra Bryndzej Hryń	1	44
21/10 1848	3415	Masa pupil. Elżbiety Krzysztofowicz	12	3150
20/9 1851	3415	Masa pupil. Koftan Franciszek, książeczka tut. kasy oszczędności Nr. 2427	647	30
17/7 1857	14/5 1857	Konaszewski Antoni i Rozalia pupil.	838	20 1/2
1857	14 0	Spadek po Walentym Komorowskim	6	67
2/5 1868	3692	Spadek Kuceła Dmytr	12
6/11 1867	9053	Spadkowa Louis Mikołaj, książeczka tut. kasy oszczędności Nr. 4344	4	29
10/1 1863	10/12 1862	Masy zbiorowe efektu Nr. 2302	147	44 1/2
19/11 1866	14/11 1866	Masa spadkowa Mokłowicz Michał	99
1866	7393	Masa spadkowa Mokłowicz Michał
9/7 1863	29/1 1863	Maryanna M. była sługa u linośkoka H. Kacza, książeczka tut. kasy oszczędności Nr. 1089	1	05
1863	2850	Bez powołania daty i liczby Officium tabacale	04 1/2
24/1 1866	10/2 1866	Masa sporna Ojak Jan contra Antoni Halarewicz	1	40
1866	519	Masa sporna Ojak Jan contra Antoni Halarewicz
14/9 1864	10/11 1864	Preyer Wojciech i Adam, książeczka kasy oszczędności Nr. 6060	5	66
1864	5548	Preyer Wojciech i Adam, książeczka kasy oszczędności Nr. 6060

Naczelnictwo c. k. Sądu powiatowego.

Stanisławów, dnia 3. września 1899.

L. cz. T. 23/98 1 (486 3-3)
C. k. Sąd krajowy cyw. w Krakowie wdrażając na prośbę Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie i Maryi Karasińskiej po myśli §. 2 ust. z 3. maja 1868 Nr. 36 dz. p. p. postępowanie amortyzacyjne wzywa posiadacza policy przez Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie dnia 14. czerwca 1880 wystawionej Nr. 2740 oznaczonej, zabezpieczającej kapitał 1000 zł. do rąk Leona Stanisława Karasińskiego na wypadek dożycia dnia 14. czerwca 1899 płatnej, aby takową w przeciągu jednego roku, 6 tygodni, 3 dni od trzeciego ogłoszenia edyktu w Ga-

zecie Lwowskiej licząc tem pewniej w tut. Sądzie okazał, ile ze w razie przeciwnym na powtórne żądanie podających, policja ta za umorzoną uznana zostanie.
C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 3. maja 1898.

L. cz. C. II. 83/99 1 (824)
Przeciw Franciszkowi Noworycie i spół. a nadto przeciw Janowi Noworycie, którego ostatnie miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Zatorze przez Kajetana Zabińskiego i spół. pozew o 280 zł. z pn.
Na podstawie pozwu wyznaczonym został termin do ustnej rozprawy na dzień 1. lutego 1900 na godz. 9 w sali Nr. 4.
Celem strzeżenia praw Jana Noworyty, ustanawia się p. adw. dr. Ludomira Lewandowskiego w Zatorze kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie Jana Noworytę w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Zator, dnia 24. grudnia 1899.

L. cz. C. XV. 13/00/1, C. XV. 14/00/1, C. XV. 15/00/1 (755 1-3)
Przeciw nieznanym z życia i miejsca pobytu: 1) Annie 1 śl. Kulińskiej, 2) Jurkiewicz, 2) Anastazyi Makowskiej i 3) Eisigowi Mark wniesli pozwy Berl i Anzel Laufer, właściciele realn. we Lwowie, przez adwokata dr. Salamona Bunda we Lwowie, o uznanie wierzytelności ad 1) w kwocie 130 zł. m. k. z pn., ad 2) w kwocie 400 zł. m. k. na rzecz pozwanych w stanie biernym części realności pod lk. 205 1/4 we Lwowie hipotekowanych za zgasłe i wykreślenie prawa zastawu dla tych wierzytelności, ad 3) o uznanie, że prawo zastawu dla kwoty 105 zł. 79 ct. z pn. zainstalowane w stanie biernym prawa dożycia na 1/4 części realności pod lk. 205 1/4 dla Reizli Ahl hipotekowanego, na rzecz pozwanego zgasło i o wykreślenie tego pr. wa.
Pierwsze audyencye w powyższych sporach odbędą się dnia 6 lutego 1900 o godz. 9 rano w Sali IV.
Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanym kuratorem adwokat dr. Adolf Rares we Lwowie będzie nieobecnych zastępował, dopóki się w Sądzie nie zgłoszą lub pełnomocnika nie ustanowią.
C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XV.
Lwów, dnia 16 stycznia 1900.

G. Zl. T. 49/99 2 (9950 1-3)
Von dem k. k. Landesgerichte in Lemberg ist auf Ansuchen des H. Josef Dobiasch hinsichtlich der dem Letzteren angeblich gehörigen und in Verlust gerathenen 2 Stück 4 1/2 % Hypothekenbriefen und zwar: Ser. B. Nr. 8423 à 500 fl. und Ser. C. Nr. 13255 à 1000 fl. sammt den zu beiden gehörigen Talons und je 19 Stück Coupons, deren erster am 1. November 1899 und letzterer am 1. November 1908 fällig werden die Ausfertigung eines Amortisationsdictes bewilligt worden. Es wird daher allen denjenigen, welchen daran gelegen sein mag, hiermit bekannt gegeben, dass jeder der vorgedachten Pfandbriefe nach Verlauf von drei Jahren vom Verfallstage des letzten auf denselben hinausgegebenen Coupons oder im Falle der eingetretenen Verlosung nach Verlauf von einem Jahre sechs Wochen und 3 Tagen von dem nach Massgabe der Verlosung eintretenden Zahlungstage an gerechnet, vorgedachte Coupons aber nach Verlauf von einem Jahre sechs Wochen und 3 Tagen u. zw. hinsichtlich der bereits am 1. November 1899 fällig werdenden Coupons vom Tage des Edictes, hinsichtlich der künftig verfallenden Coupons aber vom Verfallstage eines jeden einzelnen Coupons an gerechnet über neuerliches Ansuchen für wirklich amortisirt erklärt wurden, wenn indessen Niemand hierauf einen Anspruch angemeldet, noch die Pfandbriefe bzw. die Coupons behufs Auszahlung des darauf entfallenden Betrages oder aus was für immer einem Grunde vorgebracht hätte.
k. k. Landesgericht in Civilsachen Abth. VII.
Lemberg, am 20. November 1899.

L. cz. E. 24/99 2 (789)
Dla niewiadomego z miejsca pobytu dr. Tytusa recte Tadeusza Szydłowskiego w sprawie egz-kucyjn-j dr. Tytusa Lemera przeciw nieobjętej masie spadkowej s. p. Józefa Wiktora pto 6000 zł., 4000 zł. a. w. celem doręczenia zwróconej uchwały z dnia 26 października 1899 L. cz. E. 24/99 1 i następnych ustanawia się kuratora w osobie adwokata dr. Chwaliboga w Jasle.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Jasło, dnia 28 listopada 1899.

L. cz. VI. 1697/95 (404 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Petra Lebed Barikowego, że przeznaczona dla niego uchwała tabularna z dnia 18. października 1895 l. 11.608 kuratorowi Hrykowi Jaworskiemu doręczona została.
Zborów, 20. czerwca 1897.

Woda fiołkowa

usuwa z twarzy pryszcze, liszaje, trądziki, pierzchnienie i łuszczenie skóry, wygładza zmarszczki, pory i doły cspowe. Twarz odświeża, ubiela i wydelikaca. — Cena 1 zł.

Jan Ichnatowicz

Skiepy własne we Lwowie, Krakowie, Przemyślu, Czerniowcach, oraz we wszystkich pierwszorzędných aptekach, drogueryjach, sklepach i załadach fryzjerskich.

Drobne ogłoszenia

Ułogi Łazarz. Z twardego łóża boleści zwracam się do serc miłujących Boga i bliźniego, aby nieszczęśliwemu ojcu rodziny raczyły łaskawie przyjść z pomocą. Po 14-letniej pracy zawodowej od 6 lat obłożnie chory odleżałem aż do kości boki i pozostaję w okropnej nędzy. Raczcie łaskawie Dobrodzieje uwzględnić prośbę moją a ten który powiedzia: „I kubek wody nie będzie bez nagrody”, z pewnością ten chrześcijański uczynek miłosierdzia położy na wagę złota.
Łazarz Krzecz.
Ustrońna, poczta Krosno.

Herbaty znakomite w smaku i aromatyczną wonią. Herbata Congo zł. 1.60, Souchong zł. 2, Souchong zbiór majowy zł. 3, Kaysow zł. 4 za pół kłgr.
polecą
handel herbaty i kawy
Edmunda Riedla, Lwów.

Do wydzierżawienia od 1901 roku folwark odległy trzy mile od Lwowa, milę od kolei, 700 morgów obszaru. Bliższa wiadomość u **dr. Lisiewiczów, Lwów, ul. Akademicka 9.**

Także i na spłaty częściowe bez podwyższenia cen.

Najtańsze źródło zakupna wszelkich możliwych gatunków dywanów, firanek, portyer, chodników, kap, koców, kółder i der na konie

Specjalny oddział dla prawdziwych perskich i orientalnych dywanów i portyer. Wysortowane dywany i portyerki, tudzież wiele resztek chodników no bajecznie niskich cenach. **Ilustrowane cenniki gratis i franco.** Wszelkie listy i zapytania adresować należy:

Do Zarządu Wiedeńskiego magazynu „Au Louvre“ we Lwowie, ulica Wykuska 1. 6, albo we Wiedniu IX, Habsgasse Nr. 33.

995

Quaker Oats

wszędzie do nabycia w pakietach cało i półfuntowych (z przepisem gotowania).

Jako pożywienie dla dzieci:

Niedostateczne i niestosowne pożywienie czyni dzieci nerwowymi, kłótliwymi i źle usposobionymi. W czasie ich szybkiego wzrostu potrzebują dzieci przeróżnego dobrego pożywienia.

Za wiele mięsa lub za wiele słodyczy szkodzi; „Quaker Oats“ (amerykański owies gnieciony) robi je zdrowymi i silnymi, a tem samem wyrabia się dobra natura.

Wszystkim matkom poleca się do gotowania ten znakomity środek spożywczy.

1145

Koszule

męskie, krój francuski, najmodniejsze przody pikowe, morowe i jedwabne od zł. 1.75, kołnierze, manszety, chusteczki, skarpetki, krawaty, rękawiczki, lakiery, spinki w olbrzymim wyborze

polecają

Górski i Szydłowski
Lwów, plac Maryacki 8.

Kopernicki i Syn
optycy i mechanicy
we Lwowie, plac Halicki 1. 1.

po cenach najtańszych

polecają: okulary, ewikiery, lornety, barometry, ciepłomierze, mikroskopy, lupy, kompasy, taśmy mechaniczne, rajsczajki i t. p.

Naprawy najtaniej i najrychlej.

Zamówienia z prowincyi załatwiają punktualnie. Dzwonki elektryczne najtaniej.

A. KRZYSZTOFOWICZ Makaty — Gobeliny, 1176
Lwów, plac Halicki 2. Parawany — Ekramy
Dywany — Materye na meble — Szaliki — Futra pod nogi.
Firanki — Portyer — Chodniki. Poduszki — Meszty tureckie
Wybór kolosalny. Ceny miernie.

WYKAZ

firm kontrolowanych przez kraj. stację doświadczalną botaniczno-rolniczą we Lwowie.

- Bank rolniczy we Lwowie;
- Dom dla ziemian we Lwowie;
- Dom rolniczo-produkcyjny Ernesta Bablsena w Krakowie;
- Dom komisowy Stanisława Komornickiego we Lwowie;
- Handel nasion M. Woliński i T. Kaczyński we Lwowie;
- Handel nasion E. Mauthnera w Budapeszcie;
- Julian baron Brunicki w Podhorcach, p. Stryj;
- Krajowa kultura nasion Borewna J. Bulsiewicza w Bochui;
- Pierwsza krajowa produkcja nasion T. Luckiego w Melnie;
- Towarzystwo rolnicze okręgowe w Rzeszowie;
- Zakład ogrodniczy L. Freego w Krakowie;
- Związek handlowy dla Kółek rolniczych we Lwowie;
- Związek handlowy dla Kółek rolniczych w Krokowie.

Wyżej wymienione firmy handlowe i hodowcy nasion zawarli na przeciąg roku 1900 ze Stacją doświadczalną botaniczno-rolniczą we Lwowie umowę, mocą której zobowiązali się

- 1) poddać wszystkie sprzedawane nasiona rolnicze i leśne ocenie Stacji;
- 2) zapewnić kupującym przez wręczenie listu gwarancyjnego (na blankiecie ku temu przez stację wydanym) prawdziwość, pochodzenie, czystość nasienia, siłę kiełkowania, brak keniarki (zarazy) lub jej ilość w jednym kilogramie towaru.
- 3) odszkodować kupujących w razie pokazania się różnicy pomiędzy wartością gwarantowaną a rzeczywistą towaru.

Listy gwarancyjne upoważniają kupujących przynajmniej za 100 koron tego samego towaru, zbóż zaś na 250 koron, do powtórnej oceny w Stacji botaniczno-rolniczej we Lwowie na koszt firmy kontrolowanej, kupujących zaś za mniejsze kwoty do 50 pre. niższej taryfy stacji.

Bliższe szczegóły, dotyczące warunków umowy, rodzaju gwarancji i odszkodowania, uwidocznione są na odwrotnej stronie listu gwarancyjnego.

Niektóre z firm wyżej wymienionych sprzedają nasiona w nieszytych workach, zaopatrzonych w plombę i świadectwa Stacji.

Lwów, 25. stycznia 1900.

Dr. Ignacy Szyszyłowicz,
kierownik Stacji.

Magazyn mebli

zaopatrzone w doborowe wyroby we Lwowie, ul. Akademicka 1 8 w podwórzu, poleca Szan. P. T. Publiczności

BOLESŁAW HASZCZYŃSKI

Kompletne urządzenia pokoi jadalnych, salonów i sypialnych. Jako też meble tapicerowane, gięte i żelazne, wszystko po cenach najprzystępniejszych i rzetelną obsługą, poleca się łaskawej pamięci

Bolesław Haszczyński.

OGŁOSZENIE.

Dnia 11. lutego 1900 o godz. 10 przed południem odbędzie się

Walne Zgromadzenie

członków Banku kredytowego, spółki zarejestrowanej z ograniczoną odpowiedzialnością w Samborze z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie Dyrekcji z czynności Banku kredytowego za czas od 28. maja do 31. grudnia 1899.
2. Wnioski Rady nadzorczej na zatwierdzenie zamknięcia rachunków i udzielenie Dyrekcji absolutorium z prowadzonego zarządu.
3. Wniosek Rady nadzorczej co do użycia i rozdziału czystego zysku.

Bank kredytowy, spółka zarejestrowana z ograniczoną odpowiedzialnością w Samborze.

Salomon Medlinger,
prezes Rady nadzorczej.

Józef Bau,
sekretarz

Lwowska Filia Banku galicyjskiego dla handlu i przemysłu

ulica Jagiellońska 1. 3

(dawny lokal Banku Kredytowego)

zasiadania P. T. posiadaczy akcji w walowych i azygnat kasowych Galic. Banku kredytowego, że przyjęła takowe do wypłaty, z zachowaniem

W zmian za książeczki wkladkowe Galic. Banku kredytowego wydawane będą na żądanie bez żadnej przerwy w procentowaniu 4 1/2 % książeczki wkladkowe Lwowskiej Filii Banku galic. dla handlu i przemysłu.

Oprocentowanie wkładek rozpoczyna się w najbliższym dniu powszednim po złożeniu, a kończy się z dniem powszednim, poprzedzającym zwrot takowych

W zakres działania Lwowskiej Filii Banku Galic. dla handlu i przemysłu wchodzi wszelkie czynności bankierskie, a za tem: wymiana papierów, waint i kuponów, e kont waksli, przyjmowanie na rachunek czekowy pieniędzy do oprocentowania, udzielanie pożyczek na rachunek bieżący z odpowiednim zabezpieczeniem, wreszcie przyjmowanie funduszów na wyżej wspomniane książeczki oszczędnościowe.

1141

Oddział zastawniczy

Lwowskiej Filii Banku Galic. dla handlu i przemysłu udziela pożyczki na wszelkie kosztowności, jako to: drogic kamienie, perły złoto i srebro (parter w podwórzu).

TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI

Pismo ilustrowane dla kobiet.

BEZPŁATNIE

4 tomy powieści

Klemensa Junoszy „Wnuczek” — A. Miecznika „Owanes Ohana” —
K. Laskowskiego „Zużyty” — St. Ariela „Uludy”

co kwartał tom

otrzymają jako „PREMIUM” prenumeratorzy galicyjscy.

„TYGODNIK MÓD i POWIEŚCI” w przyszłym 1900-ym, a istnienia 42-im roku, wychodzić będzie pod tym samym jak dotąd kierunkiem literackim, z utrzymaniem i nadal dotychczasowego współpracownictwa w działach specjalnych:

Mód Paryzkich

(2.000 rysunków i 12 wielkich arkuszy z krojami i wzorami robót kobiecych) — i

GOSPODARSTWA DOMOWEGO,

dzięki którym pismo nasze niezależnie od zaspokojenia potrzeb umysłowych kobiety oświeconej zapewnia jej stwierdzonej wartości użyteczność praktyczną.

Obietnic bogatych w słowa, zapowiedzi ulepszeń i reform, właściwych wszystkim mniej więcej prospektowym ogłoszeniom, unikaliśmy dotąd z zasady. Tem mniej mogliśmy uciekać się do nich obecnie, gdy publiczność czytająca na ujawniony w Tygodniku kierunek odpowiedziała istotnymi dowodami ufności i uznania, stanowiącymi dla Redakcyi cenną zachętę do wytrwania na obranej drodze.

Jedyną z naszej strony obietnicą, a właściwie mówiąc jedynem zobowiązaniem, jakie przyjmujemy, jest stać i nadal na gruncie tych przekonań, które dzisiaj wolno nam już uważać jako trwałe łącznik między pismem a czytelnikami, a służąc tym ostatnim informacją z objawów życia aktualnego, wybierać z pośród nich te tylko, których uznamy wartość i wpływ na społeczność własną lub obcą. Z tego zadania chcemy wywiązać się jak dotąd bez cienia uprzedzeń, nienawiści stronnicych i względu na interes osobisty.

To jest wszystko, co dzisiaj o duchu i kierunku pracy naszej na przyszłość powiedzieć nam wolno.

Nie spuszczając z uwagi starannego i ciągłego zasilania stałego współpracownictwa naszego pisma, słów parę mamy do powiedzenia o tem, co w dziale belletrystyki przygotowaliśmy dla „TYGODNIKA MÓD i POWIEŚCI” na rok nadchodzący.

Zapewnione mamy prace: Maryi Rodziewiczówny, Wiktora Gomulickiego, Władysława St. Reymonta, Sewera (Ignacego Maciejewskiego), Władysława Umińskiego i wielu innych.

W dziale poezyi znane czytelnikom pióra: Kazimierza Glińskiego, Miriama, Langego, Or-Ota i innych, przyobiecały nam utwory swoje na rok następny.

Rozpoczynamy rok 1900 dwoma utworami powieściowymi:

Wład. St. Reymonta
POWIEŚĆ p. t.

I po dniach wielu. — I po latach wielu..

SEWERA
POWIEŚĆ p. t.

Legenda.

Warunki prenumeraty wraz z premium:

we Lwowie i Krakowie:

Kwartalnie	1 złr. 80 ct.
Półrocznie	3 „ 60 „
Rocznie	7 „ 20 „

W Galicyi z przesyłką pocztową:

Kwartalnie	2 złr. 20 ct.
Półrocznie	4 „ 40 „
Rocznie	8 „ 80 „

Redaktor Jan Skiński.

Prenumeratę na Galicyę przyjmują:

Główna Ekspedycya „TYGODNIKA MÓD i POWIEŚCI” we Lwowie, Pasaż Hausmana 9.

oraz wszystkie księgarnie.

Numera okazowe i prospekta wysyła gratis Główna Ekspedycya we Lwowie, Pasaż Hausmana 9.